Vlaanderen
is omgeving

Actualisering en vereenvoudiging codes van goede praktijk inzake bouw en controle van vaste houders voor brandbare vloeistoffen en gevaarlijke producten

OMG-GOP/2018/31

Eindrapport

DEPARTEMENT
OMGEVING

omgevingvlaanderen.be

Actualisering en vereenvoudiging codes van goede praktijk inzake bouw en controle van vaste houders voor brandbare vloeistoffen en gevaarlijke producten – OMG-GOP/2018/31

Deze overheidsopdracht beoogt een ontwerp uit te werken om de actuele bijlagen 5.17.2. (codes van goede praktijk inzake bouw en controle van vaste houders), 5.17.3. (het permanent lekdetectiesysteem) en 5.17.7. (overvulbeveiliging) van titel II van het VLAREM te actualiseren en vereenvoudigen. Deze bijlagen werden sinds 1999 niet meer ten gronde gewijzigd en zijn bijgevolg niet meer actueel. De voorbije jaren werd vastgesteld dat het gebruik van de huidige inhoud van deze bijlagen, de uitvoering ervan in de praktijk bemoeilijkt, zo niet onmogelijk maakt.

Er werd een voorstel uitgewerkt ter verduidelijking en uitbreiding van de verplichtingen tot controle in het kader van een prototypekeuring voor in serie gebouwde houders, lekdetectiesystemen en overvulbeveiligingen en voor een controle op de bouw voor afzonderlijk gebouwde houders, lekdetectiesystemen en overvulbeveiligingen.

Daarbij werd rekening gehouden met de evolutie in de Europese markt waarbij al dan niet geharmoniseerde Europese normen in toenemende mate een belangrijke rol zijn gaan spelen over de voorbije jaren en waarvan verwacht wordt dat de invloed ervan nog zal toenemen.

In deze overheidsopdracht werd tevens de definitie van ”code van goede praktijk” – specifiek en enkel in het kader van deze opdracht - geëvalueerd en werd de verklaring van conformiteit uitgebreid en geüniformeerd voor alle houdertypes en voor lekdetecties en overvulbeveiligingen.

Tot slot werden de hoofdstukken 5.6. en 5.17. met hun verwijzingen naar deze bijlagen analoog aangepast.

Op die manier zullen deskundigen op een meer gelijkvormige manier hun taken kunnen gaan uitvoeren en zich hierbij ondersteund weten van een up-to-date wetgeving.

Dit rapport bevat de mening van de auteur(s) en niet noodzakelijk die van de Vlaamse Overheid.

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever
Peter Cabus
Departement Omgeving
Vlaams Planbureau voor Omgeving
Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel
vpo.omgeving@vlaanderen.be
www.omgevingvlaanderen.be

Auteurs
Francine Van Moorter – Corcon BV
Julien Van Barel – Corcon BV
Jorik Vlietinck – Corcon BV

MANAGEMENTSAMENVATTING

Deze overheidsopdracht beoogt een ontwerp uit te werken om de actuele bijlagen 5.17.2. (codes van goede praktijk inzake bouw en controle van vaste houders), 5.17.3. (het permanent lekdetectiesysteem) en 5.17.7. (overvulbeveiliging) van titel II van het VLAREM te actualiseren en vereenvoudigen. Met het uitschrijven van het bestek voor deze overheidsopdracht, werd duidelijk dat de Vlaamse overheid gehoor heeft gegeven aan de nood om de bijlagen 5.17.2., 5.17.3. en 5.17.7. van titel II van het VLAREM die onwerkbaar geworden waren in de praktijk, bij te sturen op zo'n manier dat het ermee werken in de nabije en wat verdere toekomst mogelijk zal blijven zonder dat continue aanpassingen aan de wetgeving noodzakelijk zouden zijn.

Er werd een voorstel uitgewerkt ter verduidelijking en uitbreiding van de verplichtingen tot controle in het kader van een prototypekeuring voor in serie gebouwde houders, lekdetectiesystemen en overvulbeveiligingen en voor een controle op de bouw voor afzonderlijk gebouwde houders, lekdetectiesystemen en overvulbeveiligingen. Daarbij werd rekening gehouden met de evolutie in de Europese markt waarbij al dan niet geharmoniseerde Europese normen in toenemende mate een belangrijke rol zijn gaan spelen over de voorbije jaren en waarvan verwacht wordt dat de invloed ervan nog zal toenemen.

In deze overheidsopdracht werd tevens de definitie van "code van goede praktijk" – specifiek en enkel in het kader van deze opdracht - geëvalueerd en werd de verklaring van conformiteit uitgebreid en geüniformeerd voor alle houdertypes en voor lekdetecties en overvulbeveiligingen.

Tot slot werden de hoofdstukken 5.6. en 5.17. met hun verwijzingen naar deze bijlagen analoog aangepast.
Als keuringsorganisme had Corcon BV – opdrachtnemer van deze overheidsopdracht - reeds vele verschillende voorbeelden aangereikt vanuit de praktijk die de valkuilen van de huidige bijlagen blootlegden. Er was nood aan actualisering, vereenvoudiging, uitbreiding, vervollediging, en verduidelijking van de betreffende bijlagen.

Vanuit de praktijkervaring kon Corcon BV daardoor de nodige elementen aanreiken die hebben geleid tot de huidige voorstellen. Hierbij is rekening gehouden met de input van de stuurgroep.. In de stuurgroep zetelden naast opdrachtnemer Corcon BV volgende afdelingen/entiteiten:

- Afdeling GOP, Directie omgevingsprojecten, departement Omgeving, Vlaamse Overheid: Ann Koninckx, Christof Debaer
- OVAM: Patrick Ceulemans
- Afdeling Handhaving, Departement Omgeving: Philip Tanghe
- FOD WASO: Danny Debaere

Initieel maakte ook de afdeling GOP, Directie gebiedsontwikkeling (Team Externe Veiligheid), departement Omgeving, Vlaamse Overheid (Carolien Allebosch) deel uit van de stuurgroep. Team Externe Veiligheid verliet de stuurgroep medio 2019 wegens tijdsgebrek.

Het voorstel behandelt in eerste plaats de aanpassingen van de bijlagen 5.17.2., 5.17.3. en 5.17.7. van titel II van het VLAREM waardoor deze voor alle erkende deskundigen, milieudiensten en eindgebruikers opnieuw als een duidelijke leidraad kunnen gebruikt worden.

De actualisering van de bijlagen was o.m. nodig omdat ze dermate oud waren dat de erin aanwezig zijnde verwijzingen naar normen niet meer klopten omdat deze intussen werden vervangen door andere veelal Europese en ISO normen. Er werd ook vereenvoudigd in die zin dat voor alle types houders, dezelfde eisen worden gesteld aan de voor te leggen dossiers en de uit te voeren controles.

De bijlagen werden ook vervolledigd met elementen die tot hiertoe niet grondig of volledig werden besproken. Het gaat dan o.m. om het ontbreken van thermoplastische houders, een richtlijn voor de deskundigen voor de controle op afzonderlijk gebouwde houders en een vervollediging van de verklaring van conformiteit met informatie die de deskundigen die de periodieke keuringen uitvoeren moet ondersteunen bij hun onderzoek.

Er worden ook uitbreidingen voorzien ten gevolge van zaken die zich in de praktijk voordeden maar waar geen informatie beschikbaar voor was in de betreffende bijlagen, zoals wat er moet gebeuren na de einddatum van een prototypekeuring; of wat er moet gebeuren als een houder na verloop van tijd wordt omgeschakeld van een ongevaarlijk naar een gevaarlijk product; of wat er moet gebeuren qua inspectie na de herstelling van een houder.

Elk van de vernieuwde bijlagen wordt ondersteund door een begeleidend schrijven dat de redenen voor de in het voorstel opgenomen veranderingen toelicht zodat de onderliggende gronden duidelijk worden.

Zoals hierboven reeds aangegeven spreekt het voor zich dat de voorgestelde wijzigingen ook aanleiding hebben gegeven tot de noodzaak om een aantal artikelen van titel II van het VLAREM te wijzigen. Ook in dat kader werden voorstellen geformuleerd die eveneens in deze studie zijn opgenomen.

In het begeleidend schrijven wordt eerst per bijlage uitgelegd waarom de voorgestelde wijzigingen noodzakelijk zijn. De voorstellen tot aanpassing van de bijlagen volgen daar onmiddellijk op.

Daarna worden de relevante wijzigingen aan een aantal artikelen van titel II van het VLAREM voorgesteld.

Wij willen bij deze het team dat mee heeft geholpen aan de totstandkoming van deze studie hartelijk bedanken voor hun tomeloze inzet om deze studie tot een goed einde te brengen, in het bijzonder ir. Ann Koninckx en Dhr. Christof Debaer.

INHOUDSTAFEL

1 CODES VAN GOEDE PRAKTIJK INZAKE BOUW EN CONTROLE VAN VSTE HOUDERS 7
1.1 Begeleidend schrijven 7
1.1.1 Inleiding 7
1.1.2 Historische achtergrond 7
1.1.3 Doel en oriëntatie 9
1.1.4 Belangrijkste voorgestelde wijzigingen 9
1.1.4.1 Geen specifieke verwijzingen meer naar normen 9
1.1.4.2 Afwijkende definitie voor code van goede praktijk 10
1.1.4.3 Aandacht voor alle types houders (ook de thermoplasten) 11
1.1.4.4 Toevoeging van een kader voor de afzonderlijk gebouwde houders 11
1.1.4.5 Kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen 11
1.1.4.6 Verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen 11
1.1.4.7 Houders gebouwd op de werf en houders gebouwd in het buitenland 12
1.1.4.8 Meer meten en testen door deskundigen 12
1.1.4.9 Wijziging van bestemming van een reeds gebouwde houder 12
1.1.4.10 Herstelling of wijziging aan een bestaande constructie 12
1.1.4.11 Supplementaire eisen aan constructies 12
1.1.4.12 De vorm van het conformiteitsattest 14
1.2 VOORSTEL vernieuwde bijlage 5.17.2. 15
2 BOUW EN CONTROLE VAN EEN PERMANENT LEKDETECTIESYSTEEM 29
2.1 Begeleidend schrijven 29
2.1.1 Inleiding 29
2.1.2 Historische achtergrond 29
2.1.3 Doel en oriëntatie 30
2.1.4 Belangrijkste voorgestelde wijzigingen 31
2.1.4.1 Definitie van “permanent” 31
2.1.4.2 Keuze voor een visueel en akoestisch alarm 31
2.1.4.3 Toestaan van systemen op batterijen in specifieke gevallen 31
2.1.4.4 Definitie van code van goede praktijk 31
2.1.4.5 Toevoeging van een kader voor afzonderlijk gebouwde lekdetectiesystemen 32
2.1.4.6 Toevoeging van controle op de bouw voor alle ondergrondse en bovengrondse lekdetectiesystemen 32
2.1.4.7 Kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen 32
2.1.4.8 Verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen 33
2.1.4.9 Verplichtingen van de fabrikant en het merken van het lekdetectiesysteem 33
2.1.4.10 Toevoeging van een model voor de verklaring van conformiteit 33
2.2 voorstel venieuwde bijlage 5.17.3. 34
3 BOUW EN CONTROLE VAN EEN SYSTEEM OM OVERVULLING TE VOORKOMEN EN VAN EEN KWS-AFSCHEIDER 43
3.1 Begeleidend schrijven 43
3.1.1 Inleiding 43
3.1.2 Historische achtergrond 43
3.1.3 Doel en oriëntatie 46
3.1.4 Belangrijkste voorgestelde wijzigingen 46
3.1.4.1 Aangepaste terminologie – “systemen om overvulling te voorkomen” 46
3.1.4.2 Definities nominaal waterinhoudsvermogen en nuttige inhoud 46
3.1.4.3 Duidelijke scheiding niveaumeting en systeem om overvulling te voorkomen 47
3.1.4.4 Uitfaseren gebruik fluitje 47
3.1.4.5 Toestaan van systemen op batterijen 47
3.1.4.6 Definitie van code van goede praktijk 47
3.1.4.7 Toevoeging van een kader voor afzonderlijk gebouwde systemen tegen overvulling 48
3.1.4.8 Kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen 48
3.1.4.9 Verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen 48
3.1.4.10 Verplichtingen van de fabrikant en het merken van het systeem tegen overvulling 48
3.1.4.11 Toevoeging van een model van verklaring van conformiteit 49
3.1.4.12 Eisen aan de kws-afscheider – berekening 49

3.1.4.13 Eisen aan de kws-afscheider – installatie 50
3.1.4.14 Eisen aan de kws-afscheider – inspectie 50
3.1.4.15 Eisen aan de overige opvangsystemen 50
3.2 voorstel vernieuwde bijlage 5.17.7. 51
4 VOORSTEL TOT WIJZIGING VLAREM II ARTIKELEN 63
4.1 Voorstel WIJZIGINGEN VOOR HOOFDSTUK 5.6. brandstoffen en brandbare vloeistoffen 63
4.2 Voorstel WIJZIGINGEN VOOR HOOFDSTUK 5.17.4. gevaarlijke vaste stoffen en vloeistoffen 69
Referenties 76

1 CODES VAN GOEDE PRAKTIJK INZAKE BOUW EN CONTROLE VAN VASTE HOUDERS

1.1 BEGELEIDEND SCHRIJVEN

1.1.1 Inleiding

De nieuwe versie van bijlage 5.17.2. (codes van goede praktijk inzake bouw en controle van vaste houders) van titel II van het VLAREM streeft ernaar de compleet verouderde en onvolledige eerste versie up to date te brengen, duidelijkere formuleringen te gebruiken en ontbrekende delen toe te voegen.

1.1.2 Historische achtergrond

De oorspronkelijke bijlage 5.17.2. omvatte eigenlijk door de formulering onder VOORAF alles wat er nodig was om een goede controle op de bouw te kunnen uitvoeren. Alleen werd de formulering dat de houders dienden gebouwd en gecontroleerd te worden "*overeenkomstig de geldende Belgische of Europese normen of enige andere code van goede praktijk*", in vele gevallen niet correct toegepast. Er werd door de deskundige die de controle op de bouw uitvoerde veelal geen rekening gehouden met de definities in titel II van het VLAREM. Deze geven aan dat er indien er meerdere mogelijkheden zijn om een product te bouwen, er een door VLAREM bepaalde volgorde dient gevolgd te worden en de ene mogelijkheid uiteraard boven de andere dient gebruikt te worden. Als men enkel de zin onder VOORAF leest, dan lijkt het (ten onrechte) alsof men de keuze heeft zonder meer.
Dit leidde ertoe dat afhankelijk van de aangestelde deskundige voor éénzelfde product enerzijds een Belgische of Europese norm gebruikt werd met alle daarbij horende inspecties, metingen en onderzoeken, terwijl de andere deskundige de constructeur hetzelfde type houder liet bouwen volgens bijvoorbeeld een eigen code van goede praktijk waar uiteraard heel wat minder inspecties, metingen en onderzoeken aan te pas kwamen. Bijgevolg ontstond er een economisch na- of voordeel voor de constructeur in kwestie. Het gebruik van deze weinig tot niet gecontroleerde constructies leidde bijgevolg niet tot een betere bescherming van het leefmilieu terwijl dat toch de doelstelling van het VLAREM is.

Het dient evenwel gezegd dat ten tijde van het schrijven van de eerste versie van deze bijlage er nog maar bijzonder weinig Belgische of Europese normen waren. Er diende vaak verwezen te worden naar buitenlandse normen die zeker hun verdienste hadden maar in vele gevallen was er weinig beschikbaar. De *"navolgende bepalingen (gelden) als een andere code van goede praktijk"* onder VOORAF hadden in die tijd zeker hun plaats in deze bijlage. Het was een uiterst verdienstelijke poging om de deskundigen in de goede richting te sturen bij de controle op de bouw van houders.

Helaas was de formulering van die aard dat de verwijzingen naar bepaalde normen na verloop van tijd niet meer klopten omdat deze normen intussen verouderd waren en vervangen door nieuwe versies. Daar ontstond dan opnieuw onduidelijkheid door. Enerzijds waren er deskundigen die zich uitsluitend baseerden op wat er in de bijlage 5.17.2. stond en anderzijds diegenen die beter geïnformeerd of opgeleid waren en kennis begonnen te nemen van de actuelere Europese normen die zich begonnen te manifesteren vanaf ca. 2000 en die de nieuwere versie gingen gebruiken van bepaalde normen die nog niet opgenomen waren in de bijlage. Hierdoor ontstond een tweede ongelijkheid tussen houders die op de markt werden gebracht.

Daarnaast was ook de insteek van het VLAREM veranderd door het toevoegen van de opslag van chemicaliën – naast brandstoffen - aan de wetgeving. Er kwamen meer dan ooit thermoplastische houders op de markt aangezien deze producten veelal niet in metalen houders kunnen worden opgeslagen. Het feit dat er met geen woord werd gerept over deze thermoplastische houders in de bijlage 5.17.2. had tot gevolg dat ook hier weer veel verschillende visies werden aangehangen door de deskundigen, beroepsorganisaties en constructeurs. Er werd weinig of geen belang gehecht aan het bestaan van een Europese norm voor deze houders. Constructeurs konden dus zonder al te veel problemen houders op de markt brengen die berekend waren met verkeerde veiligheids- of afminderingsfactoren. Dit leidde alweer tot inferieure producten.

Zoals hierboven aangegeven neemt het aantal Europese normen vanaf de jaren 2000 toe door de toenemende invloed van Europa op de markt van de bouwproducten. Opgemerkt wordt dat opslagtanks worden beschouwd als bouwproducten.

Normen bewerkstelligen eerlijke mededinging en zorgen voor kwaliteit van de geleverde producten. Daarnaast stelt Europa zich ook tot doel de vrije handel tussen de lidstaten te bewerkstelligen. Eén van de vele manieren om dat te doen is zgn. harmonisatie (bij wet) van de Europese standaarden/normen (die eigenlijk niet bindend zijn, tenzij ze worden voorgeschreven in de wet zoals dat in titel II van het VLAREM het geval is). Harmonisatie betekent in het geval van opslaghouders dat de norm moet voldoen aan de fundamentele voorschriften van de Bouwproductenrichtlijn, de zgn. CPR.

Anders dan bij uniformisering, beoogt harmonisatie niet een volledige gelijkstelling van alle normen en wetten in alle lidstaten. Harmonisatie is meestal gedeeltelijk. Een Europese norm kan dus niet alleen bepalingen bevatten aangaande de essentiële karakteristieken, maar ook andere bepalingen. Men moet een duidelijk onderscheid maken tussen deze andere bepalingen (vrijwillig deel van de norm) en deze die de essentiële karakteristieken dekken (het verplichte geharmoniseerde deel hernomen in de ZA bijlage van de norm). De geharmoniseerde norm dekt aldus niet noodzakelijk alle eisen die gesteld worden aan een product.

In een Europese norm vind je de constructie-eisen aan een product en de testen die erop dienen uitgevoerd te worden. In een (gedeeltelijk) geharmoniseerde norm vind je in elk geval bijkomend de zogenaamde ZA bijlage. In deze bijlage wordt de nieuwe aanpak en visie van Europa duidelijk. Voor de geharmoniseerde onderdelen worden in de wetgeving geen technische details/richtlijnen gegeven, maar algemene veiligheidseisen (en gezondheidseisen). De fabrikanten moeten de "essentiële karakteristieken" technisch invullen. Dit zijn o.a. eisen rond mechanische weerstand en stabiliteit, brandweerstand, hygiëne, gezondheid, milieu, veiligheid, …. . Geharmoniseerde normen definiëren technische specificaties die als geschikt of voldoende worden beschouwd om aan de technische voorschriften van de EU-wetgeving te voldoen. Daarnaast wordt de fabrikant geïnformeerd over het toepasselijke te hanteren kwaliteitssysteem zoals dat voorzien is in de Construction Products Regulation (CPR). De CPR geeft in zijn bijlage een overzicht van de verschillende mogelijke kwaliteitssystemen die gevolgd dienen te worden van systeem 4 tot systeem 1. Er wordt daarbij aangegeven of de initiële productcontrole (ITT) en de daaropvolgende kwaliteitscontrole van de fabrikant (FPC) al dan niet uitgevoerd dient te worden door een externe partij. Zo vind je voor de norm EN 13341 bijvoorbeeld dat systeem 3 gevolgd dient te worden, waarbij de ITT door een geaccrediteerd labo (een externe partij) dient te gebeuren terwijl de FPC door de fabrikant zonder externe controle door een derde partij mag georganiseerd worden.

Het feit dat aan de voorschriften van een geharmoniseerde norm is voldaan, geeft een vermoeden van conformiteit aan de essentiële karakteristieken in de wetgeving. Het product dat door het geharmoniseerde onderdeel is gedekt kan dus na controle volgens het in de ZA bijlage opgegeven systeem van kwaliteitscontrole uit de CPR, CE gemarkeerd worden en vrij circuleren op de Europese markt.

Toen de eerste norm met CE-markering op de markt kwam voor thermoplastische houders voor de opslag van huisbrandolie, diesel en kerosine (nl. de EN 13341 in 2005), rees onmiddellijk de vraag bij de constructeurs of controles op de bouw volgens titel II van het VLAREM nog wel nodig waren aangezien ze hun product konden voorzien van CE-markering. Aangezien de harmonisatie in deze norm enkel van toepassing is voor brandstof voor de koeling en verwarming van gebouwen (HBO), en niet voor diesel noch kerosine, kon in geen geval voorbij gegaan worden aan de noodzaak tot VLAREM-keuring op de bouw van de houders.

Hierop heeft Vlaanderen destijds correct gereageerd met de weigering om de controle op de bouw af te schaffen.

1.1.3 Doel en oriëntatie

Het beoogt dan ook geen verdere toelichting dat het doel van de herziening van de bijlage in elk geval is om een betere bescherming van mens en milieu te realiseren door inferieure producten te weren alsook de deskundigen een betere leidraad te geven bij hun controles op de bouw.

Corcon BV heeft zich hierbij georiënteerd naar wat er in Europa gebeurt en meer bepaald naar wat er in de ons omringende landen gedaan wordt. Dat betekent dat wij o.a. gekeken hebben naar wat KIWA in Nederland doet met zijn BRL's (beoordelingsrichtlijnen) en wat Duitsland doet met zijn DIBt Zulassungen.
Wat vooral meegenomen werd uit de aanpak van onze buurlanden is dat er behalve duidelijkere richtlijnen voor de controle op de bouw en regelmatig herhalen van testen en onderzoeken, er veel nadruk wordt gelegd op kwaliteitscontrole die bovendien op regelmatige basis door een externe partij gecontroleerd wordt op de correcte toepassing ervan. Op die manier beletten zij dat er teveel producten met afwijkingen of van mindere kwaliteit op de markt komen. KIWA voert zelf die periodieke kwaliteitscontroles uit; in Duitsland is het de T.Ü.V. die dit voor de DIBt doet.

Daarnaast werd vastgesteld dat eens een goedkeuring wordt verleend aan een product er door de continue kwaliteitscontrole gewerkt wordt met verlengingen en wijzigingen aan de goedgekeurde producten. De oorspronkelijke certificatie en het nummer ervan blijft gedurende de hele looptijd van het product hetzelfde.

1.1.4 Belangrijkste voorgestelde wijzigingen

De evolutie zoals weergegeven in de bovenstaande historische achtergrond en het onderzoek naar de manier van werken in het buitenland heeft geleid tot een aantal ingrijpende wijzigingen in deze bijlage.

1.1.4.1 Geen specifieke verwijzingen meer naar normen

De oorspronkelijke bijlage verwijst zoals hierboven aangegeven naar vele normen die intussen zijn vervallen. Er is in de bijlage nergens sprake van werken met de meest recente versies van normen dus werd de bijlage compleet onwerkbaar. In de nieuwe bijlage worden specifieke referenties naar normen achterwege gelaten om op die manier te vermijden dat er weer vervallen normen in de

bijlage zouden komen te staan. Er wordt ook aangegeven dat er steeds met de meest recente versie van een norm dient gewerkt te worden om verschillen in controles op de bouw te kunnen vermijden.

1.1.4.2 Afwijkende definitie voor code van goede praktijk

Er werd ook gekozen voor een afwijkende definitie voor codes van goede praktijk t.o.v. de algemene definitie die nu voorhanden is in titel II van het VLAREM. Er zijn de laatste 20 jaar zeer veel Europese normen en ISO standaarden bijgekomen. Daarnaast dient er nu ook rekening gehouden te worden met het bestaan van geharmoniseerde Europese normen waar verplicht aan dient te worden voldaan. Deze definitie maakt ook duidelijk dat geldende Europese en Belgische normen steeds voorrang hebben en dat willekeurige (vaak goedkopere) zgn. codes van goede praktijk geweerd kunnen worden.

Gezien het toenemende aantal buitenlandse constructeurs dat zijn producten aanbiedt op de Vlaamse markt en het toenemende aantal al dan niet geharmoniseerde Europese normen, zorgen deze Europese normen voor duidelijke en gelijkwaardige evaluatie van houders. Er zijn ook meer Europese (en andere internationale) dan Belgische normen voor tankbouw. Het belang van Belgische normen is sterk afgenomen en er zijn slechts voor een zeer beperkt aantal houdertypes nog eigen Belgische normen recent geschreven. De nog bestaande zijn vaak verouderd en niet meer mee met de snelle evolutie op de tankbouwmarkt. Om die reden werd in de volgorde beslist om voorrang te geven aan de Europese normen.

Het is intussen ook zo dat een aantal van die Europese normen ook ISO normen zijn geworden en er dus vaak referenties “NBN ISO EN” vóór het normnummer worden opgenomen. NBN omdat België de norm heeft omgezet in een NBN norm; ISO omdat de International Standardisation Organisation deze norm ook heeft uitgegeven als een ISO standaard en EN omdat het om een Europese norm gaat.

EN normen hebben absolute voorrang op ISO normen maar om te vermijden dat beide organisaties parallelle of tegenstrijdige normen uitgeven, is er een samenwerkingsakkoord afgesloten waardoor nu een groot aantal gezamenlijke EN-ISO normen opgesteld worden.

Door ISO is ook de link gelegd met de andere nationale normalisatie instituten in maar liefst 163 landen in de wereld. ISO standaarden zonder de EN vermelding vallen dan uiteraard onder de internationale codes (zie hieronder). ISO normen die geen EN statuut hebben, zijn ondergeschikt aan de EN normen.

De Belgische normen komen vanuit dat perspectief eerder op het niveau van de richtlijnen uitgegeven door het VITO omdat beide zich op nationaal vlak afspelen.

Blijven evenwel ook twee andere groepen van houders die niet door bovenstaande worden gevat.

Dit zijn in de eerste plaats houders waarvoor er op internationaal niveau wel normeringen bestaan die echter niet als Europese norm zijn ontwikkeld maar als een nationale norm in Europese lidstaten of daarbuiten. Deze zijn frequent in gebruik als er geen Europese normen voorhanden zijn.

Een tweede groep zijn dan nog die houders waar geen nationale of internationale normen voor bestaan. Die groep valt dan nog verder uiteen in houders waarvoor nog bepaalde regels bestaan en die waar er nergens iets van norm noch richtlijn voorhanden is.

Veel landen hanteren kwaliteitslabels die ervoor moeten zorgen dat producten die in hun land op de markt komen getest en gecontroleerd worden volgens een eigen controleprogramma dat dan openomen wordt in een richtlijn. Deze kan gebaseerd zijn op bepaalde normeringen maar kan ook voortspruiten uit eigen kennis en inzichten die ervoor zorgen dat de kwaliteit van de producten in kwestie vaak nog hoger ligt dan wat de normeringen traditioneel eisen.

Het belang van de laatste categorie (zonder norm noch richtlijn) is zeker niet te onderschatten omdat het VLAREM op die manier steeds de deur openlaat voor het op de markt brengen van nieuwe producten waardoor ze up to date kan blijven. Het belang van onderlegde deskundigen is hier zeer groot.

1.1.4.3 Aandacht voor alle types houders (ook de thermoplasten)

De toevoeging van chemische producten in 1999 aan de VLAREM II reglementering, had tot gevolg dat er naast thermohardende en metalen houders, nu ook veelvuldig gebruik gemaakt werd van thermoplastische houders en dat daar geen houvast voor bestond in de bijlage. Er werd door de deskundigen dan ook op erg verschillende manieren mee omgesprongen. Door de manier van opstellen van de nieuwe bijlage kunnen deze nu ook op dezelfde manier geëvalueerd worden. Er wordt immers geen onderscheid meer gemaakt tussen deze verschillende houdertypes. De eisen gelden voor alle opslagtanks voor gevaarlijke vloeistoffen.

1.1.4.4 Toevoeging van een kader voor de afzonderlijk gebouwde houders

Een ander element dat in de bijlage ontbrak was de controle op de bouw op een afzonderlijk gebouwde houder. In het artikel 5.6.1.2.6., 5.6.1.3.3.5., 17.4.2.6 en 5.17.4.3.2. wordt weliswaar verwezen naar de bijlage 5.17.2. maar er wordt in die bijlage geen verdere indicatie gegeven over hoe de controle op een afzonderlijk gebouwde houder dient te worden uitgevoerd. Dit wordt nu in de herziene bijlage toegelicht.

1.1.4.5 Kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen

Voor de prototypekeuringen wordt er grondiger aangegeven wat verwacht wordt van de constructeur en de milieudeskundige. Er wordt meer nadruk gelegd op de controle van het kwaliteitssysteem. In de oude versie van de bijlage 5.17.2. wordt m.b.t. kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen alleen gesteld dat er "*eventueel*" een kwaliteitscontrole kan ingevoerd worden als supplementaire eis. Dit wordt nu als een formele eis toegevoegd om überhaupt nog een prototypekeuring te kunnen krijgen.

Er worden tussentijdse controles opgelegd voor constructeurs die geen extern gecontroleerd kwaliteitssysteem hebben. Ze zijn wel verplicht een intern kwaliteitssysteem te hanteren. De deskundige zal de goede implementatie van dit systeem dienen te controleren.

1.1.4.6 Verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen

Er worden nieuwe items geïntroduceerd m.b.t. verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen. In de huidige versie van de bijlage 5.17.2. is het niet duidelijk wat er dient te gebeuren als een prototypekeuring op zijn einde loopt na vijf jaar. Op dit moment wordt gewoon opnieuw begonnen omdat het concept verlenging niet bestaat. Hetzelfde geldt voor het concept wijziging aan een constructie en uitbreiding van de scope van een prototypekeuring.

Momenteel is er ook geen indicatie van wat een deskundige dient te doen als een constructeur zich niet houdt aan de onder de prototypekeuring gemaakte afspraken. Door de onbestaande tussentijdse controles of controles op het kwaliteitssysteem, kan een constructeur momenteel heel gemakkelijk wegkomen met inbreuken. Bovendien is het zo dat als een deskundige toch inbreuken vaststelt er geen procedure was om dit af te handelen.

1.1.4.7 Houders gebouwd op de werf en houders gebouwd in het buitenland

De nieuwe versie stroomlijnt de manier van controleren van houders gebouwd op de werf en houders gebouwd in het buitenland, met deze gebouwd in Vlaanderen. Op die manier wordt o.a. vermeden dat er geen bezoeken aan de productielocatie in het buitenland worden uitgevoerd.

Er wordt ook ruimte gemaakt voor het ontvangen van documenten uit het buitenland in een andere brontaal dan het Nederlands. Het kan niet verwacht worden van buitenlandse constructeurs dat zij hun hele VLAREM-dossier gaan vertalen naar het Nederlands. Dit wordt wel gesuggereerd in de oude versie. Er wordt ook duidelijk aangegeven dat documenten die naar de exploitant gaan wel in het Nederlands beschikbaar dienen te zijn.

Het wordt nu ook toegelaten om prototypekeuringen te vertalen naar een andere Europese taal.

1.1.4.8 Meer meten en testen door deskundigen

Er worden vandaag door de deskundigen zelf weinig eigen controles en metingen uitgevoerd, wat de waarde van hun controles op de bouw sterk doet verminderen. Het gebrek aan praktische kennis leidt er ook vaak toe dat ze verkeerde dingen gaan goedkeuren. Er wordt specifiek gevraagd naar traceerbare metingen en controles.

Ervaring met druktanks werd overgezet naar drukloze houders. Bij druktanks zijn minder metingen en inspecties verplicht. Het kader wordt nu geschept om die eigen resultaten van onderzoeken te gaan documenteren om de waarde van hun documenten te verhogen.

1.1.4.9 Wijziging van bestemming van een reeds gebouwde houder

Het gebeurt regelmatig dat exploitanten houders die zonder VLAREM-dossier werden gebouwd toch zouden willen inzetten voor gevaarlijke vloeistoffen, onmiddellijk na de bouw ofwel op een latere termijn. Hiervoor was ook geen instructie beschikbaar van wat de deskundige in een dergelijk geval dient te ondernemen. Dit wordt nu voorzien.

1.1.4.10 Herstelling of wijziging aan een bestaande constructie

Indien een houder schade oploopt of er elementen aan de houder worden toegevoegd of verwijderd, is er geen richtlijn m.b.t. hoe de deskundige dit dient te bekijken. Deze info werd ook toegevoegd.

1.1.4.11 Supplementaire eisen aan constructies

De nieuwe bijlage bevat ook nog een aantal supplementaire eisen en toelichtingen o.a. over dubbelwandigheid en het doorboren onder het vloeistofniveau ervan. Op dit moment zijn er nog te veel verschillende interpretaties door deskundigen waardoor vaak onterecht houders als dubbelwandig worden beschouwd. Er wordt uitgelegd welke types doorboringen kunnen gezien

worden als een onderdeel van de dubbele wand en welke niet. Dit neemt ook de verschillen in interpretatie tussen de verschillende deskundigen weg.

De onderliggende gedachte is om de twee systemen die titel II van het VLAREM op dit moment hanteert, nl.:

- een enkelwandige houder in een inkuiping;
- een dubbelwandige houder,

te verruimen naar de praktijk.

De bedoeling van een dubbele wand of een inkuiping is ervoor te zorgen dat er geen gevaarlijke stoffen in het milieu terecht kunnen komen als de houder faalt.

Bij een inkuiping is dat redelijk gemakkelijk (als de afstandsregels worden gerespecteerd) om die eventueel lekkende vloeistof op te vangen in het bassin ongeacht hoeveel doorboringen (al dan niet onder het vloeistofniveau) in de wand van de houder worden gemaakt.

Bij dubbelwandige houders is die situatie anders. In de meeste gevallen worden de aansluitingen via het dak geplaatst zodat de dubbele wand integraal dicht blijft en dezelfde functie van een inkuiping zonder meer kan vervullen.

In sommige gevallen is het echter niet mogelijk om alle aansluitingen via het dak te laten voorzien bvb. bij zware vloeistoffen die, opgeslagen in een verticale houder, over een grote hoogte opgepompt zouden dienen te worden of waar historisch een leidingwerk systeem aanwezig is dat moeilijk te verplaatsen is.

Al snel wordt dan onderaan de houder doorheen de dubbele wand een gat gemaakt. Hierdoor vervalt eigenlijk de dubbelwandigheid omdat niet onder alle omstandigheden lekkende vloeistof kan worden opgevangen.

Immers als er aan een (bovengrondse) leiding onderaan een gat ontstaat, kan in dergelijke gevallen de houder ongestoord leeglopen zonder dat de lekdetectie alarm geeft en zelfs als men het merkt is het in de meeste gevallen zelfs niet mogelijk om dit tegen te houden daar er zich in de onmiddellijke omgeving geen afsluitkraan bevindt. Bovendien is titel II van het VLAREM bijzonder karig als het gaat over informatie aangaande eisen voor het bovengronds leidingwerk. Er wordt in artikel 5.6.1.1.3. en 5.17.4.1.4. van titel II van het VLAREM enkel vermeld dat het dicht dient te zijn

Daarnaast veroorzaakt zo'n doorboring onderin de houder ook een serieuze verzwakking in de constructie net op die plaats waar de houder al het zwaarst belast is (vloeistofdruk) waardoor dergelijke aansluitingen zelf in vele gevallen de bron zijn van het lek aan de constructie.

Omdat we nu eenmaal geconfronteerd worden met de beperkingen van de praktijk bij aansluitingen enkel boven het vloeistofniveau is er gezocht naar een oplossing.

Het concept van de bewaakte doorboring, zelf voorzien van een dubbele wand, is intussen verspreiding aan het kennen en het is aldus aangewezen dit mee op te nemen in het voorstel.
In eerste instantie wordt onmiddellijk aan de aansluiting onder het vloeistofniveau een afsluiter voorzien die ten allen tijde kan afgesloten worden (zou ook steeds het geval dienen te zijn bij

enkelwandige houders). Voorkeur gaat hierbij naar automatische afsluiters, die in werking treden zodra de lekdetectie afgaat (het mag ook manueel als er bij het proces van afsluiting geen mensen in gevaar worden gebracht). Daarnaast kan de installatie dan ook onmiddellijk afgesloten worden mocht er een probleem met de leidingen zijn.

Maar, als de (flens)aansluitingen en de afsluiter zelf niet bewaakt worden, dan zal bij lek aan die aansluiting of afsluiter de lekdetectie van de houder ook niet afgaan. Om die reden worden aansluiting en afsluiter mee dubbelwandig uitgevoerd en bewaakt door een al dan niet afzonderlijke lekdetectie. De afsluiter met omkasting wordt beschouwd als een wezenlijk onderdeel van de dubbele wand.

In Nederland worden doorboringen onder het vloeistofniveau bij dubbelwandige houders ook al niet meer zomaar aanvaard. Zo wordt er in de BRL-K21009/03 expliciet aangegeven dat dergelijke doorboringen bij voorkeur niet gebruikt mogen worden gezien het verhoogd milieurisico en dat als men het toch doet er een gemotiveerde reden en een risicoanalyse dient voorgelegd te worden.

In Duitsland, waar geen aansluitingen onder het vloeistofniveau worden toegestaan, worden toch ook al dubbelwandige afsluiters gebouwd met lekdetectie (Georg Fischer) om in te zetten in voorkomend geval, waarbij de extra omkasting dan komt te vervallen omdat de afsluiters zelf al een dubbele wand met lekalarm hebben. Dit systeem volgt aldus hetzelfde standpunt maar werkt het zelfs nog verder uit.

Nieuw is ook dat de diameter van mangaten verhoogd wordt van 500 mm naar 600 mm om de inwendige inspecties gemakkelijker en veiliger te laten verlopen in de toekomst. Mensen worden immers groter en breder.

Bij horizontale houders werd in de oude versie een maximale afstand van mangat tot bodem opgegeven maar dat was niet het geval voor verticale houders. Dit is ook zeer belangrijk voor de veiligheid van de deskundigen die de houders dienen te betreden.

Overgangsbepalingen worden voorzien in hoofdstuk 5.6. en 5.17. van titel II van VLAREM.

1.1.4.12 De vorm van het conformiteitsattest

Tot slot wordt de verklaring van conformiteit uitgebreid. Momenteel is de info die wordt aangereikt onvoldoende voor keuringsorganismen die op basis daarvan hun periodieke controles dienen uit te voeren.

Daarnaast zal elke conformiteitsverklaring dienen ondertekend te worden door de deskundige die de prototypekeuring heeft afgeleverd zodat de afgeleverde informatie zo correct mogelijk is. De handtekening van de deskundige is enkel ter bevestiging dat de voorgelegde verklaring van conformiteit in overeenstemming is met het geldigheidsgebied van het prototypekeurnummer. Ook dat helpt de deskundige die de periodieke keuringen doet om tot een juiste indienststelling te kunnen komen.

Het ontvangen van een kopie van de conformiteitsverklaring door de deskundige geeft niet aan dat hij de constructie heeft gezien en goedgekeurd. Hij krijgt hierdoor wel zicht op welke producten onder de door hem afgeleverde prototypekeuring op de markt worden gebracht.

Hij kan die kopieën eveneens gebruiken tijdens de kwaliteitscontrole om te zien of de prototypekeuring werd gerespecteerd voor een willekeurig aantal uitgekozen houders.

1.2 VOORSTEL VERNIEUWDE BIJLAGE 5.17.2.

Hieronder wordt de feitelijke tekst van het wetsvoorstel geformuleerd.

BIJLAGE 5.17.2. CODES VAN GOEDE PRAKTIJK INZAKE BOUW EN CONTROLE VAN VASTE HOUDERS

1. Algemeen

Wanneer in deze bijlage wordt verwezen naar een deskundige, wordt hier specifiek bedoeld een bevoegd deskundige of een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen en gevaarlijke stoffen, erkend in de toepasselijke (deel)domeinen.

De controle op de bouw van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototype per model.

Afzonderlijk gebouwde houders worden individueel gecontroleerd op de bouw.

De bouw en de controle op de bouw of prototypekeuring van alle vaste houders voor opslag van brandbare vloeistoffen en gevaarlijke vloeistoffen moet gebeuren overeenkomstig de geldende Belgische of Europese normen of enige andere code van goede praktijk, aanvaard door een deskundige, waarbij de onderstaande definitie van code van goede praktijk dient gerespecteerd te worden.

Als code van goede praktijk voor de bouw en controle op de bouw of prototypekeuring van vaste houders wordt beschouwd: geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroepscategorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap.

Worden in elk geval beschouwd als code van goede praktijk in deze bijlage:

- de toepasselijke bepalingen in de Belgische wetten, decreten en besluiten;
- geharmoniseerde Europese normen, uitgegeven door het CEN op vraag van de Europese Commissie en in België omgezet in NBN normen;
- Europese normen uitgegeven door het CEN en in België omgezet in NBN normen;
- door de ISO uitgegeven standaarden;
- Belgische normen, uitgegeven door het NBN (Bureau voor Normalisatie);
- de (technische) richtlijnen uitgegeven door de Vlaamse Instelling voor Technologische Onderzoek (VITO);
- internationale codes van goede praktijk van Europese lidstaten (DIN, BS, NF,…);
- internationale codes van goede praktijk van niet-Europese lidstaten (API, ASME,…);
- technische voorschriften uitgegeven in het kader van productcertificatie (Benor, KIWA, DIBt,…);

- de regels uitgegeven door de constructeurs, aanvaard door een deskundige;
- de regels uitgegeven door een deskundige.

In geval van onderlinge tegenstrijdigheden is de bovenvermelde volgorde bepalend.

Van bovenstaande volgorde kan enkel afgeweken worden mits een gedetailleerde schriftelijke motivatie van de deskundige die de controle op de bouw of prototypekeuring uitvoert. Deze motivatie dient op vraag van de toezichthoudende instanties voorgelegd te worden door de deskundige of de exploitant.

Deze motivatie dient toegevoegd te worden aan de controle op de bouw of prototypekeuring.

Indien in een geldende constructiecode een kruisreferentie wordt gemaakt naar intussen geschrapte of gewijzigde normen dienen de vervangende normen of de meest recente normen toegepast of gebruikt te worden.

Supplementaire eisen:

- ongeacht de eisen in de constructiecode dient de houder uitgerust met tenminste één mangat per compartiment en twee mangaten van zodra de mantellengte van het compartiment meer dan 10 m bedraagt;
- in geval van een horizontale houder mag geen enkel punt meer dan 5 m verwijderd zijn van een mangat;
- in geval van verticale houders met een nominale hoogte van meer dan 10 meter dient een mangat onderaan in de cilindrische wand aanwezig te zijn (bij dubbelwandige houders dient dit dubbelwandig uitgevoerd te zijn);
- de mangaten hebben een diameter van minimum 600 mm, tenzij de uitvoering van de constructie dit niet toelaat;
- houders met een inhoud < 2 m^3 dienen niet uitgevoerd te worden met een mangat maar moeten voorzien zijn van een inspectieopening;
- houders gebouwd vanaf xx.xx.xxxx (6 maanden na publicatie), dienen te voldoen aan deze supplementaire eisen.

Verder dienen een voldoende aantal buisstukken van voldoende grote diameter voorzien te worden voor o.a. het leegpompen, de vulling, de ontluchting, het peilen, de overvulbeveiliging, de zuig- en terugvoerleiding.

Een dubbelwandige houder is een houder die voldoet aan de toepasselijke code van goede praktijk voor de bouw van houders met dubbele wand en die beschikt over een permanent lekdetectiesysteem conform bijlage 5.17.3.

Bij dubbelwandige houders worden alle aansluitingen via het dak of de bovenste beschrijvende van de houder uitgevoerd. Het is immers weinig zinvol om een houder te voorzien van een dubbele wand als deze niet-bewaakt doorboord wordt onder het vloeistofniveau. In gevallen waar dit niet mogelijk is (bvb. houder te hoog en vloeistof te zwaar, historische opstelling,…) kan een aansluiting onder het vloeistofniveau gebruikt worden. Deze aansluitingen dienen dubbelwandig te zijn uitgevoerd waarbij de tussenruimte wordt aangesloten op een lekdetectiesysteem van de houder of een apart lekdetectiesystem. In beide gevallen dient er een alarmsignaal te zijn en dient de klep in de aanzuigleiding automatisch gesloten te worden indien een lek wordt gedetecteerd.

Hierbij dient gesteld te worden dat de aanzuigleiding(en) bij voorkeur de enige doorvoer onder het vloeistofniveau mag zijn. Het aantal bewaakte doorvoeren onder het vloeistofniveau dient maximaal beperkt te worden.

Enkele voorbeelden:

a. Mangat in de zijwand

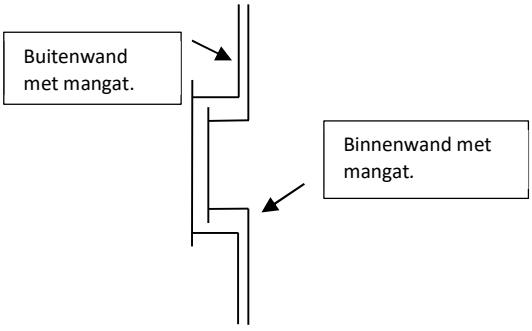

Dubbelwandig

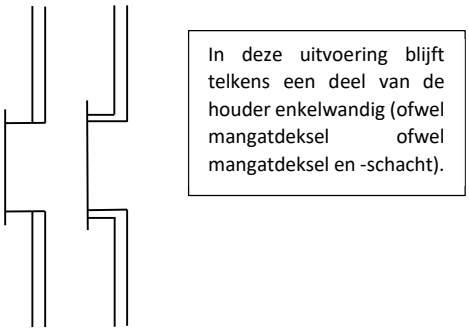

Tweemaal niet dubbelwandig

b. Doorvoer onder vloeistofniveau

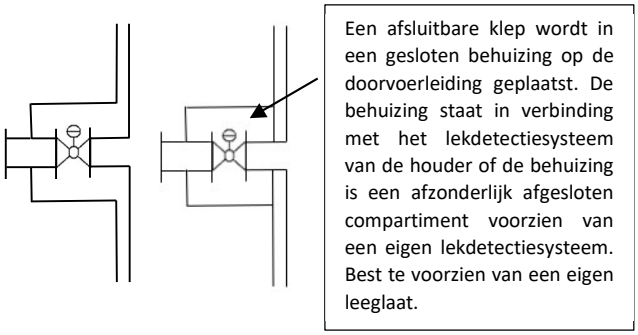

Dubbelwandig

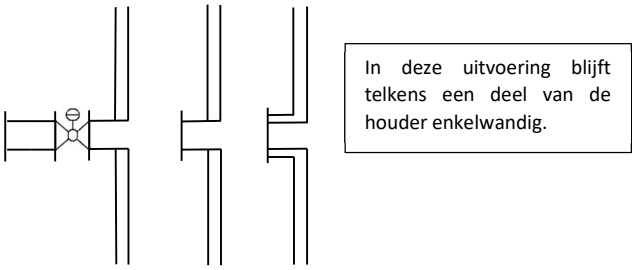

Driemaal niet dubbelwandig

Vanaf het eerstvolgende periodiek onderzoek na xx.xx.xxxx (6 maanden na publicatie) dient een houder te voldoen aan de bepalingen rond bewaakte doorboringen onder het vloeistofniveau.

Indien verplaatsbare recipiënten worden ingezet als vaste houder (d.i. bijgevuld op de plaats van gebruik en in een hoeveelheid die het dagverbruik overschrijdt), dan worden zij beschouwd als vaste houder en dienen ze te voldoen aan de eisen van deze bijlage.

2. De controle van een afzonderlijk gebouwde houder

2.1. Voorafgaand onderzoek van het uitvoeringsdossier van een afzonderlijk gebouwde houder

Het uitvoeringsdossier wordt opgesteld door de constructeur en bevat ten minste:

- naam en adres van de constructielocatie;
- de gegevens van de houder (globale afmetingen, alle van toepassing zijnde belastingen);
- de voorgestelde constructiecode en de daarbij horende berekeningen;

- het veiligheidsinformatieblad(en) en de technische fiche(s) van de leverancier(s) van de op te slagen product(en) of hun generieke inherente chemische eigenschappen, waarvoor de houder initieel ontworpen en berekend wordt;
- de berekende of verwachte economische levensduur;
- de vormgevingstechnieken;
- een gedetailleerd constructieplan met alle las- of laminaatdetails;
- een beschrijvend document met de vermelding van de van toepassing zijnde lasmethodes, lasserkwalificaties, lasseroperatoren en lamineerderscertificaten;
- een beschrijvend document met alle gebruikte materialen, inclusief toevoegmaterialen, dichtingen en isolatie (indien van toepassing), waarbij de overeenkomstige materiaalcertificaten dienen toegevoegd te worden (norm, nuance en graad);
- de resistentie van de gebruikte materialen, toevoegmaterialen, dichtingen en isolatie t.o.v. het op te slagen product;
- certificaat van UV bestendigheid (indien van toepassing);
- een beschrijvende lijst van de voorziene veiligheidsuitrustingen: lekdetectie, overvulbeveiliging, gaswasser, over- en onderdrukventielen, vlamoverslag, peilmeting,… (en hun corresponderende verklaringen van conformiteit indien van toepassing);
- voor houders met een bekleding (in- of uitwendig), een beschrijvend document met de vermelding van:
    - het type van de in- of uitwendige bescherming tegen corrosie welke aangebracht zal worden, tezamen met de technische richtlijnen van de fabrikant;
    - de oppervlaktetoestand van de houder vóór het aanbrengen van de bekleding;
    - de compatibiliteit van de uitwendige bescherming met de kathodische bescherming (indien van toepassing);
    - de methode waarop de kwaliteit van aanhechting en de dikte der bekleding wordt onderzocht;
- de mogelijke wijzen van verankering van de houder boven of onder de grond (indien van toepassing);
- naam van de derde partijen die bepaalde productiestappen (inclusief kwaliteitscontroles indien van toepassing) uitvoeren. Een geschreven instructie/procedure, opgesteld door deze derde partij en goedgekeurd door de constructeur, wordt bijgevoegd;
- overzicht en beschrijving van alle testen en de resultaten van de eigen controle uitgevoerd door de constructeur of derde partijen volgens de normvereisten;
- een voorbeeld van de kenplaat volgens punt 4.3.;
- een kopie van het model van de handleiding in het Nederlands, die tenminste volgende informatie bevat:
    - het verslag van de keuring door de deskundige;
    - de transport-, plaatsing-, montage- en onderhoudsvoorschriften;
    - een peiltabel;
    - het constructieplan.

Dit uitvoeringsdossier wordt binnen de drie weken door de deskundige nagekeken en geëvalueerd.

De bevindingen worden aan de constructeur schriftelijk medegedeeld. In deze mededeling kunnen eventueel supplementaire eisen of een inspectieprogramma worden opgenomen.

2.2. <u>Controle op de bouw</u>

Na de goedkeuring van het uitvoeringsdossier zal de deskundige eveneens bij de constructeur of de exploitant overgaan tot de controle op de bouw volgens het voorgelegde dossier.

De controle op de bouw bij de constructeur of bij de exploitant omvat tenminste de volgende nazichten:

- visuele controle;
- nazicht van de onderzoeken en proeven en de eigen metingen volgens de constructiecode (indien van toepassing);
- de diktemetingen;
- de maatcontrole (met o.a. ovaliteit, peaking, bending, aansluitingen,…);
- de dichtheidscontrole (of eventueel weerstandsproef);
- voor houders met een bekleding: de oppervlaktetoestand van de houder vóór de aanbrenging van de bekleding;
- voor houders met een bekleding: de toestand van de bekleding (hechting, gladheid, visueel aspect, diëlektrische metingen, nazicht van de instructie op conformiteit met de technische documentatie van de fabrikant);
- de door de constructeur voorgestelde kenplaat volgens punt 4.3.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat alle informatie bevat aangaande de nazichten, de resultaten van zijn uitgevoerde metingen en controles, locatie en datum van de uitgevoerde controles, eigen controles van de fabrikant en het geldigheidsgebied van de houder (deze metingen en controles dienen traceerbaar te zijn). Het verslag dient ondertekend te worden door de deskundige.

Het verslag van de deskundige geldt als verklaring van conformiteit van de houder.

2.3. Bijkomende bepalingen

2.3.1. De controle op de bouw na wijziging van bestemming van een reeds gebouwde houder

In het geval een houder oorspronkelijk niet ingedeeld was en geen controle op de gebouwde houder onderging bij de constructie of er geen aanvraag tot controle op de bouw werd aangevraagd voor een ingedeelde houder en de exploitant wenst deze in te zetten als ingedeelde houder of in het geval van het ontbreken van de noodzakelijke documenten, kan de deskundige alsnog overgaan tot een controle op de bouw conform de bovenstaande definitie van code van goede praktijk.

De controle op de bouw zal uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.1. en 2.2. In geval dat het uitvoeringsdossier onvolledig is, is het aan de deskundige om te oordelen of de bekomen informatie volstaat om de houder te beoordelen.

Indien een houder een controle op de bouw dient te ondergaan t.g.v. vulling met een andere vloeistof dan deze waarvoor hij is ontworpen, dan zal dit uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.1. en 2.2.

Na een dergelijke controle op de bouw zal een verslag worden opgesteld met de goedkeuring of de afkeuring van de houder.

De goedgekeurde houder zal voorzien worden van een nieuwe kenplaat conform de eisen onder punt 4.3. met een verwijzing naar de controle op de bouw. Indien de constructeur niet gekend is, mag de exploitant zelf zorgen voor een kenplaat conform de eisen onder punt 4.3. met uitzondering van een verwijzing naar de naam en het merkteken van de constructeur.

2.3.2. Controle op de bouw van een herstelling of wijziging aan de constructie van een houder

Elke herstelling of wijziging aan de houder dient voorgelegd te worden aan de deskundige die zal bepalen of deze herstelling of wijziging aanleiding dient te geven tot een nieuwe controle op de bouw. De bevindingen worden schriftelijk meegedeeld aan de constructeur of de exploitant.

Belangrijke wijzigingen zijn o.a. vervangen van een gedeelte van een houder omwille van corrosie, toevoegen van mangat(en), toevoegen aansluitingen, toevoegen van gaswasser, aanpassen essentiële constructieonderdelen, … .

De controle op de bouw zal uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.1 en 2.2.

De houder zal voorzien worden van een nieuwe kenplaat conform de eisen onder punt 4.3. en verwijzing naar de controle op de bouw.

2.3.3. De controle op de bouw van op de werf gebouwde of geassembleerde houder

De controle op de bouw behelst een volledig bouwtoezicht tijdens de constructie volgens de bepalingen van de gevolgde constructiecode.

Daarnaast zal het uitvoeringsdossier samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.1. en 2.2.

Een finaal dichtheidsonderzoek op de werf volgens de gebruikte constructiecode, na voltooiing van de constructie, maakt deel uit van de controle op de bouw.

De goedgekeurde houder zal voorzien worden van een nieuwe kenplaat conform de eisen onder punt 4.3 met een verwijzing naar de controle op de bouw.

2.3.4. Houders ingevoerd in België

Ingevoerde houders dienen te voldoen aan de bepalingen van deze bijlage.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.1. en 2.2.

De goedgekeurde houder zal voorzien worden van een nieuwe kenplaat conform de eisen onder punt 4.3. met een verwijzing naar de controle op de bouw.

Alle documenten bestemd voor de exploitant (de handleiding en de kenplaat volgens punt 4.3.) dienen in het Nederlands opgesteld te worden. De andere elementen in het uitvoeringsdossier dienen aangeleverd te worden in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.

Alle verslagen van controles van afzonderlijk gebouwde houders dienen opgesteld te worden in het Nederlands. Het is toegestaan hiervan vertalingen te maken. De vertalingen zijn altijd ondergeschikt aan de Nederlandstalige brontekst.

3. Controle van in serie gebouwde houders

De controle van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototype per model.

Het bekomen van een prototypekeuring ontslaat de fabrikant niet van andere wettelijke verplichtingen, zoals de CE markering, … .

3.1. De initiële controle van een prototypehouder

3.1.1. Voorafgaand onderzoek van het uitvoeringsdossier van de prototypehouder

Per model wordt door de constructeur een uitvoeringsdossier opgesteld dat ten minste het volgende bevat:

- naam en adres van de constructielocatie;
- het geldigheidsgebied van het model van de houder waarvoor de aanvraag ingediend wordt:
    - gekozen constructiecode;
    - type (horizontaal of verticaal, enkel- of dubbelwandig, rechthoekig of cilindrisch, type bodem en dak, type ondersteuning, boven- of ondergronds);
    - toegelaten globale afmetingen;
    - min. / max. nominale inhoud;
    - materiaal;
    - toegelaten producten;
    - opstelling (binnen of buiten).
- de sterkteberekeningen van het model (indien van toepassing);
- de rapporten van de in de constructiecode verplichte testen / onderzoeken (indien van toepassing);
- eventuele buitenlandse goedkeuringen;
- de berekende of verwachte economische levensduur;
- de vormgevingstechnieken;
- een gedetailleerd constructieplan met alle las- of laminaatdetails;
- een beschrijvend document met de vermelding van de van toepassing zijnde lasmethodes, lasserkwalificaties, lasseroperatoren of lamineerderscertificaten;
- een beschrijvend document met alle gebruikte materialen, inclusief toevoegmaterialen, dichtingen en isolatie (indien van toepassing), waarbij de overeenkomstige materiaalcertificaten dienen toegevoegd te worden (norm, nuance en graad);
- de resistentie van de gebruikte materialen, toevoegmaterialen, dichtingen en isolatie t.o.v. de op te slagen producten;
- certificaat van UV bestendigheid (indien van toepassing);
- een beschrijvende lijst van de voorziene veiligheidsuitrustingen: lekdetectie, overvulbeveiliging, gaswasser, over- en onderdrukventielen, vlamoverslag, peilmeting,… (en hun corresponderende verklaringen van conformiteit indien van toepassing);
- voor houders met een bekleding (in- of uitwendig), een beschrijvend document met de vermelding van:
    - het type van de in- of uitwendige bescherming tegen corrosie welke aangebracht zal worden, tezamen met de technische richtlijnen van de fabrikant;
    - de oppervlaktetoestand van de houder vóór het aanbrengen van de bekleding;
    - de compatibiliteit van de uitwendige bescherming met de kathodische bescherming (indien van toepassing);
    - de methode waarop de kwaliteit van aanhechting en de dikte der bekleding wordt onderzocht.

- de mogelijke wijze van verankering van de houder boven of onder de grond (indien van toepassing);
- het kwaliteitssysteem waarmee de constructeur werkt. Dit omvat o.a. een overzicht en beschrijving van alle testen en de resultaten van de eigen controles uitgevoerd door de constructeur en/of derde partijen volgens de normvereisten;
- de derde partijen die bepaalde productiestappen (inclusief kwaliteitscontroles indien van toepassing) uitvoeren. Een geschreven instructie/procedure, opgesteld door deze derde partij en goedgekeurd door de constructeur, wordt bijgevoegd;
- een voorbeeld van de kenplaat volgens punt 4.3.;
- een kopie van het model van de handleiding in het Nederlands, die tenminste volgende informatie bevat:
    - het blanco model van de verklaring van conformiteit van de houder volgens punt 5.;
    - de transport-, plaatsing-, montage- en onderhoudsvoorschriften;
    - een peiltabel;
    - het constructieplan.

Dit uitvoeringsdossier wordt binnen de drie weken door de deskundige nagekeken en geëvalueerd.

De bevindingen worden aan de constructeur schriftelijk medegedeeld. In deze mededeling kunnen eventueel supplementaire eisen, in het bijzonder aangaande het kwaliteitssysteem of een inspectieprogramma, worden opgenomen.

3.1.2. De prototypekeuring

Na de goedkeuring van het uitvoeringsdossier zal de deskundige bij de constructeur overgaan tot een controle op de uitvoering van het model tegenover het goedgekeurde dossier.

De prototypekeuring op de productiesite omvat tenminste de volgende nazichten:

a. een controle op de bouw van het aangeboden model ten opzichte van het goedgekeurde uitvoeringsdossier met volgende nazichten:

- visuele controle;
- nazicht van de onderzoeken en proeven, en de eigen metingen van de deskundige volgens de constructiecode (indien van toepassing);
- de diktemetingen;
- de maatcontrole (met o.a. ovaliteit, peaking, bending, aansluitingen,…);
- de dichtheidscontrole (en eventueel weerstandsproef);
- voor houders met een bekleding: de oppervlaktetoestand van de houder vóór de aanbrenging van de bekleding;
- voor houders met een bekleding: de toestand van de bekleding (hechting, gladheid, visueel aspect, diëlektrische metingen, nazicht van de instructie op conformiteit met de technische documentatie van de fabrikant);
- de door de constructeur voorgestelde kenplaat;
- het door de constructeur voorgestelde certificaat van conformiteit volgens punt 5.

b. een onderzoek op de effectiviteit van het voorgestelde kwaliteitssysteem.

De deskundige gaat over tot een evaluatie van het kwaliteitssysteem waarbij de elementen relevant voor de constructie en de controle van de houders worden nagegaan:

- nazicht van het klachtensysteem;
- beheersing van afwijkingen;
- kalibratie en onderhoud van toestellen;
- controle van de grondstoffen;
- registratie van de resultaten van de uitgevoerde controles en bovenstaande nazichten;
- procescontrole.

De deskundige stelt een gedetailleerd prototypekeuringsverslag op dat alle informatie bevat aangaande de nazichten, de resultaten van zijn uitgevoerde metingen en controles, locatie en datum van de uitgevoerde controles en het geldigheidsgebied van de houders. In dit prototypekeuringsverslag verklaart de deskundige dat het aangeboden model beantwoordt aan alle bepalingen van de gekozen constructiecode en van deze bijlage.

Per model zal een aparte prototypekeuring uitgevoerd worden en een apart prototypenummer toegekend worden.

Het verslag dient ondertekend te worden door de deskundige en overgemaakt te worden aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

De geldigheidstermijn van het verslag van prototypekeuring bedraagt maximum vijf jaar vanaf de datum van dit verslag. Deze maximale termijn mag enkel aangehouden worden indien de constructeur beschikt over een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem dat operationeel blijft gedurende de hele termijn van de prototypekeuring en dat alle bovenstaande punten omvat.

Wijzigingen of stopzetting van het extern gecontroleerd kwaliteitssysteem dienen vooraf gemeld te worden aan de deskundige. De deskundige zal (afhankelijk van de wijzigingen) bepalen of er moet overgegaan worden naar tussentijdse controles.

De constructeur stelt een verklaring van conformiteit op overeenkomstig het model in punt 5. Hierin verzekert de constructeur dat de uitvoering van de houder overeenstemt met die van het goedgekeurde prototype.

3.2. Tussentijdse controles

In het geval er geen externe controle van het kwaliteitssysteem van de constructeur gebeurt, dient de deskundige na één jaar en na drie jaar een bijkomend onderzoek te doen op het kwaliteitssysteem.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat alle informatie bevat aangaande de uitgevoerde nazichten zoals bepaald onder punt 3.1.2.b.

Indien bij deze controle van de uitvoering van het kwaliteitssysteem dit niet voldoet of de kwaliteitscontroles niet worden uitgevoerd dan wordt de constructeur hiervan eerst schriftelijk op de hoogte gebracht. Indien binnen de afgesproken termijn de tekortkomingen niet worden opgelost, leidt dit tot een tijdelijke opschorting of het intrekken van de prototypekeuring door de deskundige. Deze opschorting of intrekking dient overgemaakt te worden aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

Wijzigingen in het kwaliteitssysteem dienen vooraf gemeld te worden aan de deskundige. De deskundige zal (afhankelijk van de wijzigingen) bepalen of een bijkomende tussentijdse controle nodig is.

3.3. Buitenlandse goedkeuringen

Ingevoerde houders dienen te voldoen aan de bepalingen van deze bijlage.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en het conformiteitsonderzoek op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 3.1. en 3.2. door de deskundige.

Alle documenten bestemd voor de exploitant (de verklaring van conformiteit volgens punt 5, de handleiding en de kenplaat volgens punt 4.3.) dienen in het Nederlands opgesteld te worden. De andere elementen in het uitvoeringsdossier dienen aangeleverd te worden in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.

Alle prototypekeuringen dienen opgesteld te worden in het Nederlands. Het is toegestaan hiervan vertalingen te maken. De vertalingen zijn altijd ondergeschikt aan de Nederlandstalige brontekst.

3.4. Wijzigingen of uitbreidingen van een lopende prototypekeuring

Indien de constructeur tijdens de looptijd van de prototypekeuring wijzigingen of uitbreidingen wenst aan te brengen t.o.v. het aanvankelijk goedgekeurde model, dient hij de deskundige hiervan vooraf op de hoogte te brengen. De constructeur zal de voorgestelde wijziging of uitbreiding in voldoende mate documenteren.

De deskundige zal bepalen of de voorgestelde wijzigingen of uitbreidingen aanleiding geven tot een aanpassing van de lopende prototypekeuring of het opstellen van een nieuwe prototypekeuring.

Indien de voorgestelde uitbreiding of wijziging niet voldoet aan de bepalingen van deze bijlage, dan zal de deskundige de constructeur hiervan schriftelijk op de hoogte brengen en kan de wijziging of uitbreiding niet doorgevoerd worden.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld worden en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 3.1. en 3.2. door de deskundige.

3.5. Verlenging van een prototypekeuring op einddatum

Bij het verstrijken van de einddatum van een lopende prototypekeuring vervalt deze automatisch, inclusief de wijzingen en uitbreidingen.

Indien de constructeur de prototypekeuring wenst te behouden, kan hij ten laatste 6 maanden vóór het verstrijken van de einddatum een aanvraag indienen bij de deskundige om de lopende prototypekeuring te verlengen.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 3.1. en 3.2 door de deskundige.

3.6. Opschorting, intrekking of beëindiging van een prototypekeuring

Wanneer inbreuken vastgesteld worden ten opzichte van het gebruik van de prototypekeuring, dan zal de deskundige overgaan tot het opschorten of intrekken van de lopende prototypekeuring.

Bij rechtzetting van de vastgestelde inbreuken, kan de deskundige de opgeschorte prototypekeuring opnieuw vrijgeven. Tijdens de periode van opschorting, mogen de houders niet meer geproduceerd worden als VLAREM conform. Deze opschorting, intrekking of beëindiging wordt door de deskundige overgemaakt aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

Indien de deskundige de lopende prototypekeuring intrekt of indien de prototypekeuring de vooropgestelde einddatum heeft bereikt zonder vraag tot verlenging (volgens punt 3.5.), mogen de houders niet meer geproduceerd worden als VLAREM conform.

4. Verplichting van de constructeur voor elke gebouwde houder

4.1. Technisch dossier

Het technisch dossier van alle houders dient minimaal volgende elementen te bevatten:

- de certificaten van de gebruikte materialen;
- de certificaten van de gebruikte toevoegmaterialen;
- de certificaten van de lassers (of lamineerders);
- sterkteberekeningen (indien van toepassing);
- constructie tekening;
- uitgevoerde kwaliteitsonderzoeken.

De constructeur bewaart dit dossier en de controle op de bouw of de prototypekeuring voor elke houder conform de wettelijke bepalingen.

4.2. Verklaring van conformiteit van de houder aan een prototypekeuring

In het kader van een prototypekeuring stelt de constructeur een verklaring van conformiteit op overeenkomstig het model in punt 5. De verklaring van conformiteit wordt door de constructeur bewaard, conform de wettelijke bepalingen.

4.3. Het merken van de houder (kenplaat)

Op elke houder is op een zichtbare en goed bereikbare plaats een kenplaat blijvend aangebracht (naast het mangat of ter hoogte van de vulleiding, niet verborgen onder isolatie) waarop vermeld is:

- de naam en het merkteken van de constructeur;
- het fabricagenummer;
- de maand en het jaar van de bouw;
- de nominale en nuttige inhoud in liter of m^3;
- de globale afmetingen van de houder (lengte en breedte en hoogte, of diameter en lengte of hoogte van het mantellichaam);
- de gebruikte materialen voor de binnen- en buitentank, liner;
- de constructiecode;

- de berekende levensduur;
- de afminderingsfactoren;
- de veiligheidsfactor;
- de ontwerpdichtheid;
- de ontwerp over- en onderdruk;
- de ontwerptemperatuur;
- de in- of uitwendige bekleding;
- het rapportnummer van het conformiteitsonderzoek op de bouw of de prototypekeuring;
- naam controleorganisme van de deskundige;
- de proefdrukken;
- de toegelaten producten;
- interval tussentijdse inspectie.

De combinatie met andere reglementen is toegestaan (bvb: CE, KIWA,…)

De kenplaat dient op een dergelijke manier aangebracht te worden dat deze gedurende de levensduur van de houder aanwezig en leesbaar blijft.

Houders gebouwd vanaf xx.xx.xxxx (6 maanden na publicatie), dienen te voldoen aan deze eisen voor wat betreft het merken van de houder.

5. Verklaring van conformiteit

Het onderstaande model van de verklaring van conformiteit is verplicht te gebruiken voor elke houder gebouwd onder een prototypekeuring.

Elke verklaring van conformiteit dient voorzien te worden van een handtekening en stempel van de deskundige die de prototypekeuring heeft opgesteld. De handtekening van de deskundige is enkel ter bevestiging dat de voorgelegde verklaring van conformiteit in overeenstemming is met het geldigheidsgebied van het prototypekeurnummer. De deskundige is op die manier ook geïnformeerd over welke producten onder de door hem afgeleverde prototypekeuring worden op de markt gebracht.

Nummer verklaring van conformiteit:

Logo constructeur Datum uitgifte:

1. **Constructeur:**

Adres:
Tel:
Fax:
Ordernummer:

2. **Opdrachtgever:**

Ordernummer:

Aangewende constructiecode:
Fabricagenummer houder:
Fabricagedatum houder (maand/jaar):

3. **Gegevens van de houder:**
   - fabricagenummer houder:
   - fabricagedatum houder:
   - aangewende constructienorm:
   - enkelwandig / dubbelwandig:
   - nominale hoofdafmetingen houder (inwendig):
   - diameter x lengte / hoogte (mm):
   - lengte x breedte x hoogte (mm):
   - nominaal / nuttig waterinhoudsvermogen houder: / liter
   - nominaal / nuttig waterinhoudsvermogen per compartiment
     1: / liter;
     2: / liter;
     3: / liter;
     4: / liter.
   - maximale vulgraad:
   - aantal en afmetingen mangaten / inspectieopeningen:
   - materiaalkeuze(s) van de houder:
     - binnenwand:
     - buitenwand:
   - wanddikte(s) van de houder:
     - binnenwand:
     - buitenwand:
   - materiaal en laagdikte (mm) van de inwendige bekleding tegen corrosie (indien van toepassing):
     - diëlektrische proef (indien van toepassing) in Volt:
   - materiaal en laagdikte (mm) van de uitwendige bekleding tegen corrosie (indien van toepassing):
     - diëlektrische proef (indien van toepassing) in Volt:
   - overzicht van de toegelaten producten:
   - type dichtheidsproef of weerstandproef:
   - berekende of verwachte economische levensduur:
   - termijn verplichte tussentijdse inwendige onderzoeken (indien van toepassing):
   - opstelling (binnen of buiten):
   - veiligheidsfactor:
   - afminderingsfactoren:
   - ontwerptemperatuur:
   - ontwerpdruk:
   - ontwerpdichtheid:

4. Deze houder is gebouwd conform **het prototypekeuringsverslag** nr. …, afgeleverd door de bevoegd deskundige of milieudeskundige in de discipline houders voor gassen en gevaarlijke stoffen (naam en erkenningsnummer), werkzaam bij (naam controleorganisme):

   - originele aanvangsdatum:
   - originele einddatum:

5. Het **geldigheidsgebied** van het model van de houder waarvoor de prototypekeuring werd toegekend:
   - constructiecode:

- type (horizontaal of verticaal, enkel- of dubbelwandig, rechthoekig of cilindrisch, type bodem en dak, type ondersteuning, boven- of ondergronds):
- toegestane globale afmetingen:
- toegestane min. / max. nominale inhoud:
- maximale ontwerpdichtheid:
- maximale ontwerpdruk:
- materiaal:
- toegelaten producten:
- opstelling (binnen of buiten):

6. **Wijzigingen/verlengingen/uitbreidingen van het geldigheidsgebied:**
   - datum verlenging van ... tot
     geldigheidsgebied van de verlenging:

   - datum uitbreiding van… tot
     geldigheidsgebied van de uitbreiding:

   - datum wijziging van … tot
     geldigheidsgebied van de wijziging:

7. De ondergetekende constructeur van betreffende houder, verklaart dat de houder, gebouwd en onderzocht in de werkplaats te …, conform is met de bepalingen van afdeling 5.6. en 5.17.4. van titel II van het VLAREM.

De constructeur,
(handtekening)

De deskundige,
(handtekening)

Bijlagen:
- Overzichtslijst met de uitrusting en beveiligingen (lekdetectie ...) met hun verklaringen van conformiteit (indien van toepassing);
- Instructiehandleiding voor transport, plaatsing onderhoud en montage;

6. <u>Overgangsbepalingen</u>

Alle lopende prototypekeuringen mogen behouden worden tot hun einddatum.

Indien tussentijdse controles noodzakelijk zijn wegens het ontbreken van een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem, dan zal de deskundige gedurende de overblijvende looptijd overgaan tot de bovenvermelde tussentijdse controles.

Alle nieuwe prototypekeuringen dienen met onmiddellijke ingang te voldoen aan de eisen uit deze bijlage.

2 BOUW EN CONTROLE VAN EEN PERMANENT LEKDETECTIESYSTEEM

2.1 BEGELEIDEND SCHRIJVEN

2.1.1 Inleiding

De nieuwe versie van de bijlage 5.17.3. (het permanent lekdetectiesysteem) van titel II van het VLAREM streeft ernaar om de lekdetectiesystemen die op de markt komen beter te kunnen evalueren zodat niet VLAREM conforme toestellen enerzijds van de markt kunnen gehaald worden en anderzijds toestellen op een grondige manier getest kunnen worden.

2.1.2 Historische achtergrond

De oorspronkelijke bijlage 5.17.3. werd geschreven ten tijde van een VLAREM-wetgeving die gericht was op benzinestations en de opslag van brandstoffen in het algemeen. Bijgevolg werd de bijlage ook enkel op deze sector gericht. Er werden toen een aantal systemen voorgesteld die enerzijds gebruikelijk waren in de sector en anderzijds systemen die het mogelijk moesten maken om voor enkelwandige houders een equivalent voor te stellen waardoor ze ondergronds toch konden blijven liggen en VLAREM-conform konden worden gemaakt. De bijlage 5.17.3. voorzag ook bijkomende uitleg m.b.t. de vereisten aan de opgelijste systemen.

Bijlage 5.17.3. liet ook het op de markt brengen van andere dan de opgesomde lekdetectiesystemen via het systeem van prototypekeuring door een deskundige toe om op die manier mee te kunnen evolueren met de markt.

Evenwel wordt in titel II van het VLAREM enkel naar deze bijlage verwezen voor de ondergrondse systemen (art. 5.6.1.2.4.§ 2, 5.6.1.2.5.§ 2 en 17.4.2.4 §2.).

Voor bovengrondse houders is enkel aangegeven dat dubbelwandige houders van een lekdetectiesysteem voorzien dienen te worden (art. 5.6.1.3.1. en 5.17.4.3.1.).

Door dit opzet werd het voor deskundigen niet gemakkelijk om een lekdetectiesysteem te identificeren als geschikt voor een bepaalde houder.

De beschreven systemen uit de bijlage 5.17.3. zijn dan misschien wel aanwezig op de houders maar er was meestal geen mogelijkheid om de uit de bijlage complexere systemen te gaan testen of evalueren bij de periodieke onderzoeken ondanks het feit dat dit een eis is uit de bijlage in kwestie. Op de locaties is bovendien zelden documentatie aanwezig die enige basis zou kunnen vormen voor deze evaluatie.

Enkel bij die systemen voorzien van een prototypekeuring kon op basis van attest eventueel overgegaan worden tot een evaluatie of in het allerbeste geval tot een test zou men denken. Alleen, dat attest was er in de praktijk vrijwel nooit.

Nagenoeg onmogelijk werd het voor de lekdetectiesystemen op bovengrondse houders.

Toen in 1999 de opslaghouders voor chemische stoffen werden toegevoegd aan hoofdstuk 5.17., bleek al gauw dat de overgrote meerderheid bovengronds werd opgesteld. Met de chemie kwam ook veel meer het aspect van resistentie aan de opgeslagen vloeistof, de dampen ervan, de viscositeit, densiteit, corrosiviteit e.d. op het voorplan.

Het testen van de lekdetectiesystemen gaf minder problemen door de toegankelijkheid maar de geschiktheid van het toestel was veel moeilijker te controleren, vooral dan voor die onderdelen die mogelijks met de vloeistof of de dampen ervan in contact konden komen.

Als in 2003 de Europese norm EN 13160 (in zeven delen) op de markt komt, kon deze soelaas brengen omdat deze een behoorlijk aantal verschillende lekdetectiesystemen beschrijft die vrij goed aansluiten bij wat er in de oorspronkelijke bijlage staat en een testprogramma voor deze systemen voorziet. Tot op heden is het gebruik van deze norm die intussen al in een nieuwe versie van 2016 circuleert nog steeds niet courant omdat het VLAREM maar in zeer beperkte mate vraagt naar testen en eisen aan lekdetectiesystemen.

De vraag rijst dan ook in hoeverre de huidige geplaatste lekdetectiesystemen geschikt zijn voor hun toepassing en feitelijk voldoen aan het VLAREM.

M.b.t. het voldoen aan VLAREM was er de voorbije jaren ook veel te doen omtrent de frasering in de bijlage die aangeeft dat het vaststellen van lekken kan gebeuren door een “regelmatige visuele controle” en dat het leksignaal “akoestisch of visueel” kan zijn.

De interpretaties van de tankbouwers, de deskundigen en de overheid liepen hierover grondig uiteen. Hierdoor werden verschillende lekdetectiesystemen op de markt gebracht die wat betreft de overheid niet voldeden aan de geest van de wet. Het was steeds de bedoeling van de overheid dat het lekdetectiesysteem “permanent” is maar dat werd niet steeds zo geïnterpreteerd.

Zo werden systemen zoals kijkglazen, expansievaten, vlotters, e.d. aanvaard door de deskundigen terwijl deze niet als permanent werden beschouwd door de overheid omdat ze geen alarm geven en te afhankelijk zijn van de goodwill van de exploitant om op regelmatige basis feitelijk naar de houder te gaan kijken en lekvloeistof dus al enige tijd aanwezig kan zijn. Dit wordt niet beschouwd als “permanent”.

Deze systemen werden ook aanvaard op basis van het feit dat in het VLAREM werd aangegeven dat de lekdetectie visueel alleen in orde was (‘het leksignaal kan akoestisch of visueel zijn’).

Het niet meer toestaan van deze systemen zorgde echter voor een gecompliceerde situatie bij houders opgesteld in een omgeving waar geen elektriciteit aanwezig is. Er moest dus uitgekeken worden naar alternatieven.

2.1.3 Doel en oriëntatie

Het aanvullen van de bijlage 5.17.3. en betere richtlijnen voorzien in de bijlage 5.17.3. moet deskundigen helpen om op een meer gelijk(w)aardige manier de lekdetectiesystemen die op de markt zijn te kunnen beoordelen op hun geschiktheid voor de situatie waarin ze worden gebruikt.

Er werd hierbij ook weer naar de buurlanden gekeken om te zien hoe zij lekdetectiesystemen beoordelen.

In Nederland bestaat er een door KIWA uitgegeven SIKB BRL 7800 (vroegere BRL 903) waaraan de installateurs van houders en appendages dienen te voldoen. Een dergelijk systeem bestaat niet in het VLAREM. De installateurs zelf worden door de deskundigen niet gecontroleerd. Het was aldus niet echt mogelijk om dit systeem te gaan toepassen in de vernieuwde bijlage.

De voorgestelde wijzigingen lopen het meest parallel met de Duitse aanpak die de lekdetecties op eenzelfde manier gaat beoordelen als de opslaghouders. De DIBt schrijft de goedkeuring uit maar de TÜV volgt op regelmatige basis de goede toepassing van het kwaliteitssysteem op.

Door op die zelfde manier te gaan werken, zorgen we bovendien voor een uniformiteit in de aanpak van de controle op de bouw van houders, lekdetecties en overvulbeveiligingen.

2.1.4 Belangrijkste voorgestelde wijzigingen

De evolutie van de markt, het ontbreken van normeringen en een testkader en de noodzaak tot een duidelijker kader voor de controle van lekdetecties hebben tot de onderstaande wijzigingen geleid.

2.1.4.1 Definitie van “permanent”

Gezien de discussies en onderlinge meningsverschillen over de oorspronkelijke verwoording in de bijlage aangaande wat wel of niet kan worden beschouwd als een permanente lekdetectie, werd een definitie toegevoegd over wat als een permanente lekdetectie wordt beschouwd. Daarbij is vooral de continuïteit van het alarm het belangrijkste.

2.1.4.2 Keuze voor een visueel en akoestisch alarm

De huidige bijlage laat de keuze tussen een visueel of een akoestisch alarm. In de praktijk zijn de visuele alarmen meestal niet van die aard dat ze bij lek onmiddellijk worden opgemerkt. Zoals eerder aangegeven waren deze meestal van aard dat menselijke interventie noodzakelijk was en ze ook niet echt alarm gaven.

In Wallonië geldt voor lekdetectiesystemen al van bij het begin de verplichting tot het hebben van een visueel en akoestisch alarm in hun wetgeving voor de controle van benzinestations.

2.1.4.3 Toestaan van systemen op batterijen in specifieke gevallen

Door het niet meer toestaan van louter visuele detecties op basis van vaststelling door een persoon, ontstond er een bijkomend probleem. Dergelijke visuele systemen werden vooral gebruikt in twee situaties: bij particulieren die geen geld wilden spenderen aan een akoestisch alarm maar vooral in situaties waar op de plaats van exploitatie geen elektriciteit aanwezig is.

Om deze situaties te ondervangen worden systemen op batterijen toegestaan op voorwaarde dat die alarm geven op het moment dat er een ‘low battery’ situatie ontstaat zodat de exploitant de batterijen direct kan vervangen.

2.1.4.4 Definitie van code van goede praktijk

Ten tijde van het opstellen van de oorspronkelijke bijlage was er weinig of geen (Europese) normering voor lekdetecties. Dit is intussen gewijzigd. Er is een uitgebreide Europese norm voorhanden die een groot gedeelte lekdetecties behandelt, m.n. de EN 13160 (bestaat uit zeven delen). Er wordt voor geopteerd om ook in deze bijlage gebruik te maken van de nieuwe definitie

van code van goede praktijk uit de nieuwe bijlage 5.17.2., zodat de deskundigen erop gewezen worden in eerste instantie gebruik te maken van de geldende Europese en Belgische normen voor de verschillende lekdetectiesystemen. Dit zorgt voor uniformiteit en duidelijkheid.

Bovendien wordt een testkader geschapen waar de deskundigen zich kunnen op baseren voor de verschillende lekdetectiesystemen. De systemen die nu zonder meer, zonder enig bewijs van test en controle waaruit hun geschiktheid blijkt, zullen niet meer op de markt gebracht kunnen worden.

2.1.4.5 Toevoeging van een kader voor afzonderlijk gebouwde lekdetectiesystemen

Ondanks het feit dat dit niet vaak voorkomt, wordt de mogelijkheid voorzien aan exploitanten om een voor hun onderneming eigen lekdetectiesysteem te ontwikkelen en door een deskundige te laten evalueren en goedkeuren. Het kader waarin dat kan uitgevoerd worden, wordt in de nieuwe bijlage geschetst.

2.1.4.6 Toevoeging van controle op de bouw voor alle ondergrondse en bovengrondse lekdetectiesystemen

De meest ingrijpende wijziging aan de vernieuwde bijlage is de verplichting om alle lekdetectiesystemen te onderwerpen aan een controle op de bouw of prototypekeuring.

De noodzaak voor controle op de bouw op (bovengrondse) lekdetectiesystemen komt voort uit de vele onbekenden qua resistentie, densiteit, geleidbaarheid, viscositeit, corrosiviteit van dampen e.d. waarmee een deskundige momenteel wordt geconfronteerd, vooral dan in de chemiesector. Het leidt geen twijfel dat er momenteel veel lekdetecties goedgekeurd worden niet uit onkunde maar uit enerzijds het gebrek aan informatie die aanwezig is ter plekke maar ook door het simpele feit dat het VLAREM niet voorzag in een degelijke controle op de bouw door een deskundige.

A.d.h.v. een controle op de bouw of verklaring van conformiteit aan een prototype kan de deskundige zijn taken correct vervullen wat nu niet het geval is, zeker in het geval het om deskundigen gaat die enkel periodieke controles uitvoeren.

2.1.4.7 Kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen

In de huidige bijlage wordt wel aangegeven dat de deskundige er over dient te waken dat de fabrikant een geschikt kwaliteitssysteem hanteert maar die instructie beperkt zich tot die systemen die onderhevig zijn aan een prototypekeuring (onder punt 2.6.). Voor de andere ondergrondse systemen wordt dit niet verwacht en aangezien er nog geen eisen zijn aan bovengrondse lekdetectiesystemen geldt dit uiteraard al helemaal niet.

Door het algemeen invoeren van de verplichting op de controle op de bouw van een lekdetectiesysteem, kan ook de verplichting tot het hebben van een kwaliteitssysteem ingevoerd worden en bovendien ook de verplichting tot tussentijdse controles op dat kwaliteitssysteem in zoverre dit niet reeds extern gecontroleerd wordt op regelmatige basis.

Hierbij werd ook opnieuw gestreefd naar een analoge aanpak zoals bij de houders en de codes van goede praktijk in het buitenland.

2.1.4.8 Verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen

Naar analogie met de bijlage 5.17.2. wordt ook voorzien in de mogelijkheid tot verlenging, uitbreiding of opschorting van prototypekeuringen. De modaliteiten daarvan zijn eveneens beschreven.

Op dit moment is hierover ook niets terug te vinden in de bestaande bijlage, zelfs niet voor die systemen die onder prototypekeuring vallen.

In de nieuwe bijlage wordt het concept van prototypekeuring niet alleen uitgebreid naar alle lekdetecties maar kan de deskundige ook overgaan tot verlenging of uitbreiding ervan.

Er wordt ook een houvast geboden aan de deskundige in het geval een fabrikant zich niet houdt aan de gemaakte afspraken.

2.1.4.9 Verplichtingen van de fabrikant en het merken van het lekdetectiesysteem

Net zoals voor de houders worden de verplichtingen van de fabrikant toegevoegd. Deze verplichtingen zijn momenteel volledig afwezig in de bijlage 5.17.3.

Het is noodzakelijk voor een deskundige om te kunnen vaststellen of een lekdetectie is gewijzigd t.o.v. die tijdens de vorige periodieke controle. Door het merken van de toestellen zal dit duidelijk worden.

De fabrikant dient ook het uitvoeringsdossier van het goedgekeurde model onder prototypekeuring bij te houden evenals het monster dat model stond voor de afgeleverde prototypekeuring. Door het monster te bewaren, is er steeds een vergelijkbaar toestel beschikbaar met de op de markt gebrachte exemplaren.

Het werd hierboven reeds aangehaald dat zelfs in het geval er sprake is van een prototypekeuring, de verklaring van conformiteit niet wordt voorgelegd. Meestal krijgt de deskundige een kopie van de prototypekeuring voorgelegd maar is er dus geen connectie tussen dat document en het geplaatste toestel.

De bijlage spreekt wel van de verplichting tot het hebben van een door de constructeur ondertekend attest in de paragraaf onder punt 2.6. met wat daarin dient vermeld te worden maar dit wordt met de voeten getreden o.i. omdat er geen model van een dergelijk attest wordt opgelegd.

2.1.4.10 Toevoeging van een model voor de verklaring van conformiteit

Ten gevolge van het bovenvermelde wordt een model voor de verklaring van conformiteit toegevoegd.

Het is ook zo dat de info die momenteel wordt aangereikt op de vrij opgestelde verklaringen van conformiteit (als die er al zijn) onvoldoende is voor keuringsorganismen die op basis daarvan hun periodieke controles dienen uit te voeren. Het nieuwe model van de conformiteitsverklaring omvat een duidelijk overzicht van alle informatie die moet worden doorgegeven.

Daarnaast zal elke conformiteitsverklaring dienen ondertekend te worden door de deskundige die de prototypekeuring heeft afgeleverd zodat de afgeleverde informatie zo correct mogelijk is. Ook

dat helpt de deskundige die de periodieke keuringen doet om tot een juiste indienststelling te kunnen komen.

Let ook hier op zoals bij de houders, dat het ondertekenen van de conformiteitsverklaring niet betekent dat de deskundige het individuele toestel heeft gezien en goedgekeurd. Het geeft de deskundige zicht op welke producten onder de door hem afgeleverde prototypekeuring op de markt worden gebracht. Tevens kunnen de kopieën gebruikt worden tijdens de kwaliteitscontrole op een aantal willekeurig uitgekozen toestellen.

2.2 VOORSTEL VENIEUWDE BIJLAGE 5.17.3.

Hieronder wordt de feitelijke tekst van het wetsvoorstel geformuleerd.

BIJLAGE 5.17.3. BOUW EN CONTROLE VAN EEN PERMANENT LEKDETECTIESYSTEEM

1. Algemeen

Om de aangerichte schade door en het verlies van opgeslagen product te beperken, moet het lek zo vlug mogelijk worden ontdekt en is derhalve een permanente lekcontrole noodzakelijk.

Onder permanent lekdetectiesysteem wordt verstaan: een systeem dat de houder op continue basis bewaakt en alarm geeft van zodra er een lek ontstaat in de houder.

Het leksignaal van lekdetectiesystemen dient akoestisch en visueel te zijn en is waarneembaar op een plaats waar personen aanwezig zijn of toezicht is verzekerd.

Buiten het bestendig toezicht door de exploitant of zijn aangestelde maakt het onderzoek van de goede werking van het lekdetectiesysteem deel uit van het verplicht periodiek onderzoek door de controlerende deskundigen. Bij het onderzoek kunnen zij steunen op de verder toegelichte richtlijnen voor de verschillende systemen.

Het is de taak van de fabrikant en de installateur om deze dikwijls moeilijk bereikbare systemen dermate te ontwerpen en te bouwen, zodat het initieel en periodiek onderzoek op een snelle, betrouwbare en veilige manier kan geschieden, zonder dat het de functionaliteit ervan schaadt.

Lekdetectiesystemen geven geen informatie over de staat van onderhoud van de houder of van de leidingen en sluiten derhalve de vereiste aanwezigheid van andere beveiligingen zoals de overvulbeveiliging, de kathodische bescherming, de niveaumetingen evenals een goed onderhoud niet uit.

Een lekdetectiesysteem op basis van een vloeistof, een fluïdum, in de dubbele wand van de houder is enkel toegelaten onder volgende voorwaarden:

- het fluïdum, waarvan de aard afhangt van het lekdetectiesysteem mag het staal niet aantasten en mag niet stollen, zelfs niet bij de laagst mogelijke voorziene wintertemperatuur, rekening houdend met de eventuele ingraafdiepte en de plaats van het reservoir en het detectiesysteem;
- het fluïdum is een vloeistof die door het VLAREM als niet-gevaarlijk wordt beschouwd en het mag het grondwater niet verontreinigen noch toxisch maken;
- het fluïdum mag niet reageren met de opgeslagen vloeistof.

Bij opstelling van een houder in een zone waar geen elektriciteitsvoorziening voor handen is, kan gebruik gemaakt worden van een lekdetectiesysteem met batterijen. In een dergelijk geval zal het lekdetectiesysteem uitgerust moeten zijn met een auditief alarm wanneer de batterijen niet meer voldoende spanning aanleveren (low battery).

2. Controle op de bouw van een permanent lekdetectiesysteem

Wanneer in deze bijlage wordt verwezen naar een deskundige, wordt hier specifiek bedoeld een bevoegd deskundige of een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen en gevaarlijke stoffen, erkend in de toepasselijke (deel)domeinen.

De bouw en de controle op de bouw of prototypekeuring van alle lekdetectiesystemen voor opslag van brandbare vloeistoffen en gevaarlijke vloeistoffen moet gebeuren overeenkomstig de geldende Belgische of Europese normen of enige andere code van goede praktijk, aanvaard door een deskundige.

Het bekomen van een prototypekeuring ontslaat de fabrikant niet van andere wettelijke verplichtingen, zoals de CE markering,…

Als code van goede praktijk voor de controle op de bouw of prototypekeuring van alle lekdetectiesystemen wordt beschouwd: geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroepscategorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap. Voor de codes van goede praktijk die van toepassing zijn, wordt verwezen naar punt 1 van bijlage 5.17.2. en de daar aangegeven te gebruiken volgorde.

Gezien het brand- en ontploffingsgevaar moet het lekdetectiesysteem voldoen aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (AREI).

2.1. De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem

2.1.1. Voorafgaand onderzoek van het uitvoeringsdossier van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem

Het uitvoeringsdossier wordt opgesteld door de fabrikant en bevat ten minste:

- naam en adres van de constructielocatie;
- de gebruikte constructiecode of code van goede praktijk;
- beschrijvend document van alle onderdelen;
- constructieschets van het systeem;

- informatie m.b.t. de chemische resistentie van de onderdelen, de temperaturen bij dewelke het systeem ingezet wordt, de drukken aan welke het systeem kan weerstaan, de verwachte levensduur;
- inzetbaarheid van het systeem;
- de resultaten van een risicoanalyse, opgesteld door de exploitant (eigen constructie) of de fabrikant (aangekocht), waaruit buiten de geschiktheid ook de veiligheid en de potentiële functionele afwijkingen moeten blijken;
- een standaard gebruikshandleiding, waarin op overzichtelijke wijze de inbouw-, de gebruiks- en de onderhoudsvoorschriften zijn weergegeven;
- de omschrijving van de methode (testprocedure) waarop door de betreffende deskundige, de goede werking van het systeem initieel en periodiek onderzocht moet kunnen worden, zoals vereist in deze wetgeving;
- eventuele technische rapporten, opgesteld door daartoe bestaande Europese instellingen, kunnen het ingediende dossier mede ondersteunen.

Dit uitvoeringsdossier wordt binnen de drie weken door de deskundige nagekeken en geëvalueerd.

De bevindingen worden aan de fabrikant schriftelijk medegedeeld. In deze mededeling kunnen eventueel supplementaire eisen of een inspectieprogramma worden opgenomen.

2.1.2. Controle op de uitvoering

Na de goedkeuring van het uitvoeringsdossier zal de deskundige bij de exploitant overgaan tot een controle op de uitvoering van de bouw volgens het voorgelegde dossier.

De deskundige zal:

- ter plaatste de conformiteit van het lekdetectiesysteem aan het ingediende dossier controleren;
- de goede werking van het lekdetectiesysteem controleren.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat voldoende informatie bevat aangaande de nazichten, de resultaten van de controles, de locatie en de datum van de uitgevoerde controles en de inzetbaarheid van het lekdetectiesysteem. De goedkeuring van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem is begrensd voor de toepassing waarvoor ze is aangevraagd.

Het verslag dient ondertekend te worden door de deskundige.

Aan het lekdetectiesysteem dient een kenplaat voorzien te worden met een verwijzing naar het goedkeuringsnummer van het verslag van de controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem. Indien de constructeur niet gekend is, mag de exploitant zelf zorgen voor een kenplaat conform de eisen onder punt 3.3.

2.2. Controle van in serie gebouwde lekdetectiesystemen

2.2.1. De initiële controle van een prototype

2.2.1.1. Voorafgaand onderzoek van het uitvoeringsdossier van een lekdetectiesysteem

Het uitvoeringsdossier wordt opgesteld door de fabrikant en bevat ten minste:

- naam en adres van de constructielocatie;
- de gebruikte constructiecode of code van goede praktijk;
- beschrijvend document van alle onderdelen;
- constructieschets van het systeem;
- het geldigheidsgebied met o.m. informatie m.b.t. de chemische resistentie van de onderdelen, de temperaturen bij dewelke het systeem ingezet wordt, de drukken aan welke het systeem kan weerstaan, de verwachte levensduur;
- inzetbaarheid van het systeem;
- een of meerdere monsters van het systeem. Deze zullen representatief zijn voor een volledige reeks, waarvoor de aanvraag gesteld wordt;
- de resultaten van een risicoanalyse, opgesteld door de fabrikant, waaruit buiten de geschiktheid ook de veiligheid en de potentiële functionele afwijkingen moeten blijken;
- een standaard gebruikshandleiding, waarin op overzichtelijke wijze de inbouw-, de gebruiks- en de onderhoudsvoorschriften zijn weergegeven;
- de omschrijving van de methode (testprocedure) waarop door de betreffende deskundige, de goede werking van het systeem initieel en periodiek onderzocht kan worden, zoals vereist in deze wetgeving;
- eventuele technische rapporten, opgesteld door daartoe bestaande Europese instellingen, kunnen het ingediende dossier mede ondersteunen;
- de rapporten van de in de constructiecode verplichte testen / onderzoeken (indien van toepassing).

Indien er nog geen fysische proeven op het voorgestelde lekdetectiesysteem werden uitgevoerd, zal de deskundige een testprogramma opstellen.

Dit uitvoeringsdossier wordt binnen de drie weken door de deskundige nagekeken en geëvalueerd.

De bevindingen worden aan de fabrikant schriftelijk medegedeeld. In deze mededeling kunnen eventueel supplementaire eisen of een inspectieprogramma worden opgenomen.

2.2.1.2. De prototypekeuring

Na de goedkeuring van het uitvoeringsdossier zal de deskundige bij de fabrikant overgaan tot een controle op de uitvoering van het model tegenover het goedgekeurde dossier.

De deskundige voert een evaluatie van de risicoanalyse uit met medewerking van de fabrikant.

De deskundige gaat op de productiesite over tot een evaluatie van het kwaliteitssysteem waarbij de elementen relevant voor de constructie en de controle van het lekdetectiesysteem worden nagegaan:

- controle van procedures en instructies en diens toepassing ervan;
- nazicht van het klachtensysteem;

- beheersing van afwijkingen;
- kalibratie en onderhoud van toestellen;
- controlefrequentie van de inkomende of eigen geproduceerde onderdelen;
- registratie van de resultaten van de uitgevoerde controles en bovenstaande nazichten;
- procescontrole.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat voldoende informatie bevat aangaande de nazichten, de resultaten van zijn uitgevoerde testen, en controles, de locatie en de datum van de uitgevoerde controles en het geldigheidsgebied voor de lekdetectiesystemen. In dit verslag verklaart de deskundige dat het aangeboden model beantwoordt aan alle bepalingen van de gekozen constructiecode en van de bouw en controles van het lekdetectiesysteem, zoals beschreven in deze bijlage.

Per model zal een aparte prototypekeuring uitgevoerd worden en een apart prototypenummer toegekend worden.

Het verslag dient ondertekend te worden door de deskundige en overgemaakt te worden aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

De geldigheidstermijn van het verslag van prototypekeuring bedraagt maximum vijf jaar vanaf de datum van dit verslag. Deze maximale termijn mag enkel aangehouden worden indien de fabrikant beschikt over een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem dat operationeel blijft gedurende de hele termijn van de prototypekeuring en dat alle bovenstaande punten omvat.

Wijzigingen of stopzetting van het extern gecontroleerd kwaliteitssysteem dienen vooraf gemeld te worden aan de deskundige.

De deskundige zal (afhankelijk van de wijzigingen) bepalen of er moet overgegaan worden naar tussentijdse controles.

De fabrikant stelt een verklaring van conformiteit op overeenkomstig het model in punt 4. Hierin verzekert de fabrikant dat de uitvoering van het lekdetectiesysteem overeenstemt met die van het goedgekeurde prototype.

2.2.2. Tussentijdse controles

In het geval er geen externe controle van het kwaliteitssysteem gebeurt, dient de deskundige na één jaar en na drie jaar een bijkomend onderzoek te doen op het interne kwaliteitssysteem.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat alle informatie bevat aangaande de uitgevoerde nazichten zoals bepaald onder punt 2.2.1.2.

Indien bij controle van de uitvoering van het kwaliteitssysteem dit niet voldoet of de controles niet worden uitgevoerd, dan wordt de fabrikant hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Indien binnen de afgesproken termijn de tekortkomingen niet worden opgelost, leidt dit tot een tijdelijke opschorting of het intrekken van de prototypekeuring door de deskundige. Deze opschorting of intrekking wordt door de deskundige overgemaakt aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

2.2.3. Wijziging of uitbreiding van een lopende prototypekeuring

Indien de fabrikant tijdens de looptijd van de prototypekeuring wijzigingen of uitbreidingen wenst aan te brengen t.o.v. het aanvankelijk goedgekeurde model dient hij de deskundige hiervan vooraf op de hoogte te brengen.

De fabrikant zal de voorgestelde wijziging of uitbreiding in voldoende mate documenteren.

Indien de voorgestelde uitbreiding of wijziging niet voldoet aan de bepalingen van deze bijlage, dan zal de deskundige de constructeur hiervan schriftelijk op de hoogte brengen, en kan de wijziging of uitbreiding niet doorgevoerd worden.

De deskundige zal bepalen of de voorgestelde wijzigingen of uitbreidingen aanleiding geven tot een aanpassing van de lopende prototypekeuring of het opstellen van een nieuwe prototypekeuring.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld worden en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.2.1.1. van deze bijlage.

2.2.4. Verlenging van een prototypekeuring op einddatum

Bij het verstrijken van de einddatum van een lopende prototypekeuring vervalt deze automatisch, inclusief de wijzingen en uitbreidingen.

Indien de fabrikant deze prototypekeuring wenst te behouden, kan hij ten laatste zes maanden vóór het verstrijken van de einddatum een aanvraag indienen om de lopende prototypekeuring te verlengen.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.2.1.1. door de deskundige. Hieruit dient te blijken dat het lekdetectiesysteem geen wijzigingen heeft ondergaan.

2.2.5. Opschorting, intrekking of beëindiging van een prototypekeuring

Wanneer inbreuken worden vastgesteld t.o.v. het gebruik van de prototypekeuring, dan zal de deskundige overgaan tot het opschorten van de lopende prototypekeuring. Bij rechtzetting van de vastgestelde inbreuken, kan de deskundige de opgeschorte prototypekeuring opnieuw vrijgeven. Deze opschorting, intrekking of beëindiging wordt door de deskundige overgemaakt aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

Indien de lopende prototypekeuring wordt opgeschort, ingetrokken of indien de prototypekeuring de vooropgestelde einddatum heeft bereikt, zonder vraag tot verlenging (volgens punt 2.2.4.) mogen de lekdetectiesystemen niet meer geproduceerd worden als VLAREM conform.

2.2.6. Lekdetectiesystemen ingevoerd uit het buitenland.

Ingevoerde lekdetectiesystemen dienen te voldoen aan de bepalingen van deze bijlage.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.2.1.1. door de deskundige.

Alle documenten bestemd voor de exploitant (de verklaring van conformiteit volgens punt 4., de handleiding en de kenplaat volgens punt 3.3.) dienen in het Nederlands opgesteld te worden. De andere elementen in het uitvoeringsdossier dienen aangeleverd te worden in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.

Alle prototypekeuringen dienen opgesteld te worden in het Nederlands. Het is toegestaan hiervan vertalingen te maken. De vertalingen zijn altijd ondergeschikt aan de Nederlandstalige brontekst.

3. Verplichtingen van de fabrikant

3.1. Technisch dossier en prototypemonster

De fabrikant bewaart gedurende minstens tien jaar een kopie van het uitvoeringsdossier evenals het monster dat model stond voor de afgeleverde prototypekeuring.

3.2. Verklaring van conformiteit van het lekdetectiesysteem

In het kader van een prototypekeuring stelt de fabrikant een verklaring van conformiteit op overeenkomstig het model onder punt 4.

De verklaring van conformiteit wordt door de fabrikant afgeleverd aan de exploitant en een kopie wordt bewaard conform de wettelijke bepalingen.

3.3. Het merken van het lekdetectiesysteem

Op elk lekdetectiesysteem wordt een kenplaat aangebracht met minimaal een verwijzing naar de van toepassing zijnde prototypekeuring en een fabricagenummer. Uit deze aangebrachte informatie moet eenduidig af te leiden zijn dat het geplaatste lekdetectiesysteem van hetzelfde type is als vermeld in de afgeleverde verklaring van conformiteit.

Waar van toepassing moet het lekdetectiesysteem ook voorzien zijn van de CE markering.

Dit is ook van belang om de deskundige toe te laten eventuele vervanging(en) te kunnen detecteren. Bij vervanging van het lekdetectiesysteem dient een nieuwe periodieke keuring uitgevoerd te worden.

Indien de relevante informatie ontbreekt wordt dit beschouwd als een inbreuk en zal overgegaan dienen te worden tot een stukkeuring of zal het lekdetectiesysteem vervangen dienen te worden door een VLAREM conform systeem.

Indien er onvoldoende ruimte is om de relevante informatie aan te brengen op het toestel, mag dit in de onmiddellijke omgeving ervan aangebracht worden.

4. Verklaring van conformiteit van het lekdetectiesysteem volgens een prototypekeuring

In het kader van een prototypekeuring stelt de fabrikant een verklaring van conformiteit op voor elk afgeleverd toestel. Het onderstaande model van de verklaring van conformiteit is verplicht te gebruiken voor elke toestel gebouwd onder een prototypekeuring.

Elke verklaring van conformiteit dient voorzien te worden van een handtekening en stempel van de deskundige die de prototypekeuring heeft opgesteld. De handtekening van de deskundige is enkel ter bevestiging dat de voorgelegde verklaring van conformiteit in overeenstemming is met het geldigheidsgebied van het prototypekeurnummer.

Logo fabrikant

Nummer verklaring van conformiteit:
Datum uitgifte:

1. **Fabrikant**

Adres:
Telefoon:
E-mailadres:
Ordernummer:

2. **Opdrachtgever**

Ordernummer:
Andere informatie:

3. **Gegevens van het lekdetectiesysteem**

Model / type:
Fabricagenummer toestel:
Fabricagedatum (maand/jaar):
Aangewende constructiecode:
Constructielocatie:
Geldigheidsgebied:

- Chemische resistentie onderdelen:
- Gebruikstemperaturen (min/max in °C):
- Toegestane drukken (in bar of kPa):
- Verwachte levensduur (in jaar):

Inzetbaarheid:
Materialen uitvoering:
Prestatieverklaring CE aanwezig (Declaration of Performance):

4. Dit lekdetectiesysteem is geproduceerd conform het prototypekeuringsverslag met nummer: ……., afgeleverd door de bevoegd deskundige of milieudeskundige in de discipline houders voor gassen en gevaarlijke stoffen…….. met erkenningsnummer …… werkzaam bij ….. (naam controleorganisme)

Originele aanvangsdatum prototypekeuring:
Originele einddatum prototypekeuring:

5. Wijzigingen/verlengingen/uitbreidingen van het geldigheidsgebied:

- Datum verlenging: van … tot …
  Geldigheidsgebied verlenging:

- Datum uitbreiding: van … tot …
  Geldigheidsgebied uitbreiding:

- Datum wijziging: van … tot …
  Geldigheidsgebied wijziging:

6. De ondergetekende fabrikant van voornoemd lekdetectiesysteem, verklaart dat dit lekdetectiesysteem gebouwd en gecontroleerd in de werkplaats te ….. (adres), conform is met de bepalingen van hoofdstuk 5.6. en 5.17. en bijlage 5.6. van titel II van het VLAREM.

De fabrikant	De deskundige
(met titel ondergetekende)	(handtekening)

Bijlagen: gebruikshandleiding met inbouw-, gebruiks- en onderhoudsaanwijzingen.

5. <u>Overgangsbepalingen</u>

Vanaf het eerstvolgende periodiek onderzoek na xx.xx.xxxx (6 maanden na publicatie) dient het leksignaal van een lekdetectiesysteem akoestisch en visueel te zijn en het signaal is waarneembaar op een plaats waar personen aanwezig zijn of toezicht is verzekerd.

Voor alle lekdetectiesystemen die bij de inwerkingtreding van dit besluit nog niet beschikken over een prototypekeuring of een verslag van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem, wordt een overgangsperiode van 1 jaar voorzien.

Voor lopende prototypekeuringen geldt dat, indien tussentijdse controles noodzakelijk zijn wegens het ontbreken van een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem, de deskundige gedurende de overblijvende looptijd zal overgaan tot bovenvermelde tussentijdse controles.

Alle nieuwe prototypekeuringen dienen bij de inwerkingtreding van dit besluit te voldoen aan de eisen uit deze bijlage.

3 BOUW EN CONTROLE VAN EEN SYSTEEM OM OVERVULLING TE VOORKOMEN EN VAN EEN KWS-AFSCHEIDER

3.1 BEGELEIDEND SCHRIJVEN

3.1.1 Inleiding

De nieuwe versie van de bijlage 5.17.7. (overvulbeveiliging) streeft ernaar om de systemen om overvulling te voorkomen die op de markt komen beter te kunnen evalueren zodat niet VLAREM conforme toestellen enerzijds van de markt gehaald kunnen worden en anderzijds dat toestellen op een grondige manier kunnen gecontroleerd worden. Deze versie beoogt ook een betere omkadering voor het plaatsen van vloeistofdichte pistes en kws-afscheiders.

3.1.2 Historische achtergrond

De huidige bijlage is gericht op benzinestations en de opslag van brandstoffen in het algemeen. Er worden twee types van systemen tegen overvulling beschreven, m.n. het waarschuwingssysteem en het automatisch overvulbeveiligingssysteem en er wordt toelichting gegeven omtrent de noodzaak van een vloeistofdichte piste met kws-afscheider. Anders dan bij de lekdetectiesystemen, waar enkel voor ondergrondse systemen die niet opgelijst stonden in de bijlage 5.17.3., een prototypekeuring of een individuele goedkeuring vereist was, werd hier voorzien dat elk van de systemen tegen overvulling door een milieudeskundige diende gecontroleerd te worden en voorzien van een prototypekeuring of een controle op de bouw.

De praktische uitvoering van deze bijlage bracht evenwel een aantal vraagtekens met zich mee en bijgevolg ook verschillende interpretaties van de teksten.

De bijlage stipuleert duidelijk dat een systeem tegen overvulling een noodsysteem is en dat het niet mag gebruikt worden om maximale vulling van de houder te bekomen. Dit houdt impliciet in dat overvulbeveiliging en niveaumeting gescheiden dienen te zijn. In de praktijk vinden we vandaag nog steeds vele installaties waar niveaumeting en systeem tegen overvulling gecombineerd zijn. Hierdoor hebben deze installaties feitelijk geen systeem tegen overvulling maar een niveaumeting die de taak van een systeem tegen overvulling op zich neemt. Als deze niveaumeting dus uitvalt is er geen systeem tegen overvulling meer aanwezig.

In benzinestations wordt het beveiligingssysteem altijd gebruikt als systeem om maximale vulling van de houder te bekomen in het geval het gaat om een typische elektrische sonde ondanks de tekst in de bijlage.

Bij overvulbeveiligingssystemen van het type mechanische klep is meermaals gebleken tijdens het testen ervan bij de periodieke keuring dat deze kleppen na verloop van tijd niet meer compleet afsluiten (verplaatsing van de mechanische arm) en dat dit al meermaals tot overvulincidenten heeft geleid als deze kleppen gebruikt worden om maximale vulling van de houder te bekomen. Het is aldus belangrijk dat vóór de vuloperatie, de leverancier gebruik kan maken van een separaat niveaumetingssysteem om de maximale vulling te kunnen bepalen.

M.b.t. de hoogte instelling op maximaal 95 % of 98 % van systemen tegen overvulling is er ook regelmatig verwarring. De huidige bijlage is vooral gericht op horizontale houders ten gevolge van de insteek op brandstoffen en geeft geen indicatie voor verticale houders waar men zich de vraag stelt of de inhoud van het bolle of conische dak mee dient opgenomen in de berekening van de instelhoogte en er daardoor op verschillende manieren mee omgegaan wordt.

Daarnaast doen zich ook een aantal andere situaties voor die niet besproken worden in de huidige bijlage zoals hoe de instelhoogte berekenen als er een overloop aanwezig is. Het komt bijvoorbeeld ook voor dat de sterkteberekeningen van de houders geen vulling tot 98 % toelaten maar dat daar bij de instelling van het systeem tegen overvulling geen rekening mee wordt gehouden. Onduidelijkheid geeft uiteraard aanleiding tot verkeerde instellingen.

Ondanks de voorziening tot het voorleggen van een verklaring van conformiteit, kan en wordt de instelhoogte in dit document niet aangegeven.

Het is zo dat de verklaring van conformiteit bijna nooit aanwezig is als men een periodieke keuring wil uitvoeren. Er is geen modelformulier voorzien in de huidige teksten en het is pas helemaal op het einde van de bijlage dat er kort gewag van gemaakt wordt. Wat er precies in zo'n verklaring van conformiteit dient te staan is niet duidelijk. Er wordt vaak simpelweg een kopie van de prototypekeuring voorgelegd wat niet de bedoeling is van de wetgever.
Het toevoegen van houders met chemische producten (1999) aan het hoofdstuk 5.17. had als gevolg dat aspecten zoals resistentie aan de opgeslagen vloeistof, de dampen ervan, de viscositeit, de densiteit, de corrosiviteit e.d. een veel grotere rol gingen spelen. Het belang van een voldoende gedetailleerde verklaring van conformiteit nam daardoor nog toe om deskundigen de mogelijkheid te geven te bepalen of het geplaatste systeem tegen overvulling geschikt was voor het geïntendeerde gebruik.

Aangezien de bijlage ook voorziet dat de systemen tegen overvulling op een dusdanige wijze ontworpen dienen te zijn dat ze tijdens elk periodiek onderzoek getest dienen te worden, is het ook belangrijk dat een deskundige kan bepalen wat testbaar is en niet. In vele gevallen zal de deskundige de systemen niet zelf kunnen testen of zal het testen ervan dusdanig omslachtig zijn dat het onbetaalbaar wordt.

In veel chemische fabrieken is het trouwens niet toegelaten om zomaar toestellen te gaan demonteren zelfs al zou dat mogelijk zijn. Dat gebeurt vrijwel altijd door de exploitant zelf in aanwezigheid van de deskundige. In andere gevallen wordt een testknop voorzien.

Als het gaat over omslachtigheid en quasi onmogelijkheid om te voldoen aan de eis tot testen, gaat het vooral over fluitjes bij bovengrondse houders. Fluitjes kunnen alleen maar getest worden op hun goede werking door er lucht door te blazen aan een gepast debiet. Niet alleen is dat noodzakelijke debiet meestal niet gekend door de deskundige maar vergt het demonteren en testen op locatie de aanwezigheid van een gespecialiseerd persoon zoals een chauffagist. Exploitanten tonen zich op geen enkele manier bereid de kost hiervoor te dragen. Bijgevolg blijven fluitjes zowat altijd ongetest. Alternatieven dienen op de markt te komen waarbij ook rekening dient gehouden te worden met de afwezigheid van elektriciteit op sommige locaties.

In 2004 komt ook de Europese norm EN 13616 op de markt die het testprogramma voorstelt voor systemen tegen overvulling, maar deze beperkt zich tot de vloeibare brandstoffen, ook in de nieuwe versie van 2016. Ook worden niet alle types systemen tegen overvulling besproken. Deze norm

heeft tot hiertoe ook nog weinig ingang gevonden terwijl deze nochtans een goede richtlijn vormt voor de deskundigen die prototypekeuringen opstellen. Het feit dat de scope echter beperkt is, heeft tot gevolg dat het zeker noodzakelijk is dat in de nieuwe bijlage meer informatie wordt gegeven aan de deskundigen m.b.t. wat er dient opgenomen te worden in hun prototypekeuringen.

Zoals eerder aangegeven werd de huidige bijlage geschreven in het kader van de opslag van vloeibare brandstoffen. Vandaar dat deze bijlage ook handelt over de verplichting tot het plaatsen van een vloeistofdichte piste en bijhorende kws-afscheider.

Voor de pistes zelf voorziet titel II van het VLAREM op dit moment (2020) dat de hele vrachtwagen op de piste dient te kunnen staan. Het aspect van grootte wordt momenteel behandeld in een BBT studie rond inkuiping en zal wellicht tot een aanpassing leiden van het VLAREM-artikel in kwestie. De grootte van de piste wordt in de nieuwe bijlage niet apart verder opgenomen. Dat was ook zo in de huidige bijlage.

De huidige bijlage geeft kort aan dat er in het geval van pistes waarop koolwaterstoffen terecht kunnen komen er een kws-afscheider dient voorzien te worden. Verdere details ontbreken. In de praktijk werden de voorbije jaren een aanzienlijk aantal incidenten vastgesteld met verkeerd gedimensioneerde kws-afscheiders met vervuiling tot gevolg.

Nochtans bestaat er een Europese norm EN 858 waarmee men de noodzakelijke nominale afmeting kan bepalen. Dit gebeurt bijna nooit op dit moment. De aannemer zal een willekeurig gekozen afscheider installeren zonder de exploitant te voorzien van enige berekening of motivatie van zijn keuze. Komt daarbij nog dat zowat alle kws-afscheiders enkelwandig zijn.

Met betrekking tot de installatie wordt gebruik gemaakt van enkelwandig leidingwerk, zijn er zelden controlepunten voor het effluent aanwezig en zijn er nauwelijks veiligheidsvoorzieningen m.b.t. de goede werking.

Van de deskundigen werd niet verwacht dat zij bij de installatie noch bij de periodieke keuringen enige vorm van controle uitvoeren op de kws-afscheiders. In tussentijd werd in artikel 5.6.1.2.8., 5.6.1.3.14., 5.17.4.2.8. en 5.17.4.3.16. van titel II van het VLAREM wel al opgenomen dat de deskundige "*de goede staat van de kws-afscheider*" moet nakijken, maar wat dat precies inhoudt is niet duidelijk. De incidenten doen zich nagenoeg niet voor ter hoogte van de gekeurde houder en leidingen maar ter hoogte van slecht geïnstalleerde en niet functionerende kws-afscheiders.

Als een deskundige dan wel probeert om enige controle uit te voeren stelt zich behalve het ontbreken van documentatie- en installatiegegevens tevens het probleem dat een inwendig onderzoek op deze enkelwandige kws-afscheiders niet kan omdat ze niet toegankelijk zijn. Een lek in een enkelwandige kws-afscheider zal dus ook zelden of nooit (kunnen) vastgesteld worden.

In de chemiesector heeft het gebruik van een kws-afscheider uiteraard geen zin. In het artikel 5.17.4.1.16. van titel II van het VLAREM wordt gesproken van een opvangsysteem maar die worden nergens toegelicht in de huidige bijlage. Het ontbreken van richtlijnen leidde tot een veelvoud van interpretaties bij deskundigen waarbij niet altijd de gewenste bescherming van het milieu gerealiseerd wordt.

3.1.3 Doel en oriëntatie

De voorgestelde aanvullingen voor de bijlage 5.17.7. en het verschaffen van betere richtlijnen moeten deskundigen helpen om op een meer gelijk(w)aardige manier de systemen tegen overvulling die op de markt komen te kunnen beoordelen op hun geschiktheid voor de situatie waarin ze worden gebruikt.

Het uitbreiden van de bijlage 5.17.7. met richtlijnen voor de installatie van kws-afscheiders en andere opvangsystemen beoogt ook een betere bescherming van het milieu.

In Nederland wordt gebruik gemaakt van de BRL-K636/03 richtlijn voor de evaluatie van systemen tegen overvulling. Daarin wordt aangegeven dat de Europese norm EN 13616 wordt gevolgd (aangevuld met hun eigen eisen). De scope van de BRL beperkt zich eveneens tot de vloeibare brandstoffen. In de op komst zijnde PGS 31 wordt wel gewag gemaakt van de eisen die zullen gesteld worden aan systemen tegen overvulling voor chemietanks maar die informatie is (nog) niet mee opgenomen.

Het voorstel is opnieuw gebaseerd op wat er in Duitsland gebeurt om systemen tegen overvulling te beoordelen. Net zoals voor houders en lekdetectiesystemen voorziet de DIBt in de goedkeuring met een regelmatige opvolging van het kwaliteitssysteem via TÜV voor alle systemen om overvulling te voorkomen.

Door op diezelfde manier te gaan werken, zorgen we voor uniformiteit in de aanpak van de controle op de bouw.

3.1.4 Belangrijkste voorgestelde wijzigingen

3.1.4.1 Aangepaste terminologie – “systemen om overvulling te voorkomen”

Omdat een waarschuwingssysteem niet “beveiligt” tegen overvulling werd de term overvulbeveiligingssysteem vervangen door “*systeem om overvulling te voorkomen*”. Het systeem wordt dan verder opgesplitst in:

- een overvulwaarschuwingssysteem;
- een overvulbeveiligingssysteem.

Deze terminologie komt niet voor in andere landen en is dus specifiek gebonden aan het VLAREM.

Deze terminologie zal ook gehanteerd worden in de corresponderende artikelen van titel II van het VLAREM onder hoofdstukken 5.6. en 5.17.

3.1.4.2 Definities nominaal waterinhoudsvermogen en nuttige inhoud

Titel II van het VLAREM baseert zijn indeling steeds op het nominaal waterinhoudsvermogen van een houder of houders. In de praktijk is echter vaak gebleken dat de exploitant werkt met de nuttige inhoud, d.i. de hoeveelheid vloeistof die opgeslagen wordt (in kg of l) en dat is steeds maximaal 95% of 98% van het nominaal waterinhoudsvermogen.

Met het toevoegen van een aantal bepalingen van wat nu juist bedoeld wordt met een nuttige inhoud en een nominaal waterinhoudsvermogen wordt gestreefd naar het wegnemen van discussies hieromtrent.

3.1.4.3 Duidelijke scheiding niveaumeting en systeem om overvulling te voorkomen

Ondanks het feit dat in de huidige bijlage 5.17.7. reeds duidelijk wordt aangegeven dat een systeem tegen overvulling een noodsysteem is dat niet mag gebruikt worden om maximale vulling te bekomen, is het een courante praktijk om dit laatste wel te doen.

Door nog eens expliciet aan te geven dat een niveaumeting en een systeem tegen overvulling twee aparte systemen dienen te zijn, wordt definitief iets gedaan aan dit euvel.

3.1.4.4 Uitfaseren gebruik fluitje

Gezien alle complicaties bij het gebruik en de controle op de goede werking van fluitjes, werd beslist deze mits overgangstermijnen langzaamaan uit de markt te halen voor wat betreft ingedeelde houders.

Fluitjes kunnen maar goed functioneren bij het vullen met een correct debiet en dat gebeurt meestal niet. Vaak worden door snelle vulling de fluitjes, die niet van goeie kwaliteit zijn, kapot geblazen. De defecten kunnen moeilijk vastgesteld worden zoals eerder aangegeven.

Bedoeling is fluitjes definitief van de markt te halen over maximaal 5 jaar.

3.1.4.5 Toestaan van systemen op batterijen

Met het verdwijnen van het fluitje, verdwijnt ook de meest voorkomende manier om een houder van een systeem tegen overvulling te voorzien op een plaats waar geen elektriciteit aanwezig is.

Tegenwoordig bestaan er waarschuwingssystemen op batterijen die kunnen ingezet waar geen elektriciteit is.

Deze systemen op batterijen dienen wel voorzien te zijn van een alarm dat aangeeft wanneer deze batterijen niet voldoende meer functioneren (low battery alarm).

3.1.4.6 Definitie van code van goede praktijk

Er wordt voor geopteerd om ook in deze bijlage gebruik te maken van de nieuwe definitie van code van goede praktijk uit de nieuwe bijlage 5.17.2. zodat de deskundigen erop gewezen worden in eerste instantie gebruik te maken van de geldende Europese en Belgische normen. Dit zorgt voor uniformiteit en duidelijkheid.

Momenteel is er enkel nog maar de Europese norm EN 13616 voor de systemen tegen overvulling voor vloeibare brandstoffen maar op termijn komen er wellicht nog normen bij omdat ook in de chemiesector de noodzaak hieraan wordt gevoeld.

De meeste systemen zullen echter nog gebouwd worden volgens niet-genormaliseerde codes van goede praktijk, bij gebrek aan normen en richtlijnen (vooral in de chemie) en dus is een kader om deze te evalueren op een goeie manier door een deskundige noodzakelijk.

3.1.4.7 Toevoeging van een kader voor afzonderlijk gebouwde systemen tegen overvulling

Ondanks het feit dat het niet vaak voorkomt wordt de mogelijkheid voorzien aan de exploitanten om een voor hun onderneming eigen systeem tegen overvulling te ontwikkelen en door een deskundige te laten evalueren en goedkeuren.

Immers sommige ondernemingen of aannemers ontwerpen specifieke systemen die beter aansluiten bij de noden van de exploitant dan wat er standaard op de markt is te verkrijgen.

Het kader waarin dat kan uitgevoerd worden, wordt in de nieuwe bijlage geschetst.

3.1.4.8 Kwaliteitscontrole bij prototypekeuringen

In de huidige bijlage wordt wel aangegeven dat de deskundige dient te controleren of de fabrikant een geschikt kwaliteitssysteem hanteert om een gelijkwaardige kwaliteit te waarborgen maar er is geen verplichting tot het controleren van de correcte toepassing van dat kwaliteitssysteem gedurende de looptijd van de prototypekeuring.

Door het verplicht invoeren van een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem om een prototypekeuring te kunnen bekomen wordt deze eis afgedekt. Om fabrikanten die niet over zo'n externe controle beschikken toe te laten, wordt ook hier het systeem van tussentijdse controles ingevoerd tijdens de looptijd van de prototypekeuring.

Deze aanpak is analoog met wat er in het buitenland gebeurt.

3.1.4.9 Verlenging, uitbreiding en opschorting van prototypekeuringen

Naar analogie met de bijlage 5.17.2. (en 3.) wordt ook voorzien in de mogelijkheid om prototypekeuringen te verlengen, uit te breiden of op te schorten. De modaliteiten daarvan zijn eveneens beschreven.

Op dit moment is hierover niets terug te vinden in de huidige bijlage.

3.1.4.10 Verplichtingen van de fabrikant en het merken van het systeem tegen overvulling

Net zoals voor houders worden de verplichtingen van de fabrikant toegevoegd. Deze verplichtingen zijn niet aanwezig in de huidige bijlage.

Het is noodzakelijk voor een deskundige om te kunnen vaststellen of het systeem tegen overvulling is gewijzigd t.o.v. dat uit de vorige periodieke controle. Door het merken van de toestellen zal dit duidelijk worden.

De fabrikant dient ook het uitvoeringsdossier van het goedgekeurde model onder de prototypekeuring bij te houden evenals het monster dat model stond voor de afgeleverde prototypekeuring. Door het monster te bewaren is er steeds een vergelijkbaar toestel beschikbaar met de op de markt gebrachte exemplaren.

Het werd hierboven reeds aangegeven dat de verklaring van conformiteit voor systemen tegen overvulling heel vaak ontbreekt waardoor er geen connectie is tussen dat document en het geplaatste toestel.

De huidige bijlage spreekt wel van de verplichting tot het hebben van een door de constructeur ondertekend attest dat de conformiteit met de afgeleverde prototypekeuring bevestigt maar het ontbreken van een model voor dat attest leidt over het algemeen tot het niet afleveren van het attest.

3.1.4.11 Toevoeging van een model van verklaring van conformiteit

Ten gevolge van het bovenvermelde wordt een model voor een verklaring van conformiteit toegevoegd aan de bijlage.

Als er momenteel al wel een attest wordt afgeleverd dan bevat dat vaak niet de nodige informatie voor de deskundige om te evalueren of het toestel wel geschikt is voor zijn geïntendeerde gebruik. Het nieuwe model van de verklaring van conformiteit omvat een duidelijk overzicht van alle informatie die moet worden bezorgd.

De verklaring van conformiteit zal behalve door de fabrikant ook door de deskundige die de prototypekeuring heeft afgeleverd ondertekend worden zodat bevestigd is dat de afgeleverde informatie correct is. Ook dat zal de deskundige helpen te beoordelen of een systeem tegen overvulling al dan niet geschikt is.

Let ook hier op: het ondertekenen van de verklaring van conformiteit betekent niet dat de deskundige het individuele toestel heeft gezien en goedgekeurd. Het geeft de deskundige zicht op welke producten onder de door hem afgeleverde prototypekeuring op de markt worden gebracht.

Tevens kunnen de kopieën gebruikt worden tijdens de kwaliteitscontrole op een aantal willekeurig uitgekozen toestellen.

3.1.4.12 Eisen aan de kws-afscheider – berekening

Aangezien er frequente incidenten zijn met kws-afscheiders ten gevolge van het feit dat er meestal een te klein model is geïnstalleerd wordt in de nieuwe bijlage vastgelegd dat de nominale afmeting van de kws-afscheider berekend dient te worden en dat deze berekening ter beschikking dient te worden gehouden van de deskundige.

De factoren die in de berekening dienen opgenomen te worden zijn gespecifieerd in de nieuwe bijlage.

Aangezien er een geldende Europese norm is voor de kws-afscheiders kunnen deze factoren gemakkelijk van daaruit bepaald worden.

Aangezien de kws-afscheiders onder de Europese norm ook over een CE attest dienen te beschikken, is de exploitant er ook zeker van dat de constructie voldoet aan deze norm.

3.1.4.13 Eisen aan de kws-afscheider – installatie

Behalve het feit dat de kws-afscheider vaak niet berekend wordt, scheelt er ook vaak iets met de installatie in het kader van milieubescherming. Zowat alle ondergronds leidingwerk is enkelwandig en de kws-afscheider zelf ook.

Er wordt nu geëist dat de fabrikant zijn installatievoorschriften bezorgt om zo alvast te zorgen voor een correcte installatie van de kws-afscheider en zijn leidingwerk.

Daarnaast zijn er ook een aantal bijkomende eisen opgenomen in de nieuwe bijlage zodat:

- er geen enkelwandige (niet testbare) leidingen meer geplaatst worden;
- enkelwandige kws-afscheiders geïnstalleerd worden op zo'n manier dat ze inwendig geïnspecteerd kunnen worden op lekken wat nu vaak niet het geval is;
- er mogelijkheid is tot staalname van het effluent wat nu vaak niet het geval is;
- er geen veiligheidstoestellen geplaatst worden die niet geschikt zijn voor zone 0 (zonering).

3.1.4.14 Eisen aan de kws-afscheider – inspectie

Het voorleggen van de berekening en het in bezit hebben van de installatievoorschriften maken het voor de deskundige alvast mogelijk om tijdens het toezicht bij de plaatsing te evalueren of de installatie milieuveilig is geconstrueerd.

Daarnaast zal een logboek bij de exploitant ook zorgen voor mogelijke verdere controle op dit onderdeel van een installatie met koolwaterstoffen.

Belangrijk is dat de Europese norm voorziet dat enkelwandige kws-afscheiders elke vijf jaar inwendig geïnspecteerd worden. Aangezien dit ook voor correct geïnstalleerde installaties moeilijk zal blijven, wordt geduid op de mogelijkheid om dubbelwandige kws-afscheiders te plaatsen (voorzien van lekdetectie tussen de dubbele wand en andere veiligheidsvoorzieningen). Op die manier kan net zoals bij ondergrondse houders het inwendig onderzoek afgewend worden.

Deze dubbelwandige kws-afscheiders zijn nu reeds op de markt en in gebruik in de ons omliggende landen.

Noot: de Europese norm behandelt eigenlijk alleen maar de enkelwandige kws-afscheiders maar voor berekeningen en installatie maakt dit geen verschil.

3.1.4.15 Eisen aan de overige opvangsystemen

Behalve installaties waar een kws-afscheider kan gebruikt worden, zijn er minstens, zo niet meer installaties waar dit niet kan gebruikt worden.

Ook daar moet voorkomen worden dat water vervuild met chemicaliën terecht komt in de riolering of oppervlaktewateren.

De nieuwe bijlage specifieert een aantal geschikte manieren om dit te voorkomen.

3.2 VOORSTEL VERNIEUWDE BIJLAGE 5.17.7.

Hieronder wordt de feitelijke tekst van het wetsvoorstel geformuleerd.

BIJLAGE 5.17.7.. BOUW EN CONTROLE VAN EEN SYSTEEM OM OVERVULLING TE VOORKOMEN EN EEN KWS-AFSCHEIDER

1. Algemeen

Vele verontreinigingen door gevaarlijke vloeistoffen of brandbare vloeistoffen zijn veroorzaakt door het morsen bij het vullen van houders. Om dit te voorkomen bevat de reglementering algemene voorzorgsmaatregelen zoals de verplichting dat de vuloperatie moet gebeuren onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde.

Bij het vullen van houders kan verontreiniging ontstaan ten gevolge van:

- een verkeerdelijke of onzorgvuldige aansluiting van de bevoorradende leiding, met het morsen van gevaarlijke vloeistoffen of brandbare vloeistoffen als gevolg;
- overbevulling van de houder.

Door het aanbrengen van een geschikt systeem tegen overvulling op een houder, zal de vuloperatie tijdig gestopt kunnen worden, zodat het overbevullen uitgesloten wordt. Het dient benadrukt te worden dat het systeem tegen overvulling een noodsysteem is dat menselijke fouten beperkt. Het systeem tegen overvulling mag geen systeem zijn om maximale vulling van de houder te bekomen. Bijgevolg zal bij een correcte vuloperatie het systeem tegen overvulling niet geactiveerd worden.

De maximale vullingsgraad (d.i. de nuttige inhoud) van de houder wordt bepaald door de van toepassing zijnde constructiecode of deze opgegeven op de verklaring van conformiteit van de in serie gebouwde houder of in het verslag van de deskundige van het onderzoek op de afzonderlijk gebouwde houder.

Om overvulling te voorkomen voorziet de reglementering de plaatsing van een systeem tegen overvulling dat moet ingesteld worden op maximaal 95 % van het nominale waterinhoudsvermogen in het geval het gaat om een waarschuwingssysteem dat een akoestisch signaal geeft of op maximaal 98 % van het nominale waterinhoudsvermogen in het geval het gaat om een beveiligingssysteem dat automatisch de vloeistoftoevoer zal afsluiten, mocht de houder zijn maximale vullingsgraad bereikt hebben.

Het nominale waterinhoudsvermogen van een houder is de berekende theoretische totale inhoud. In het geval het gaat om een houder met een conisch of bol dak mag de inhoud van het dak niet meegerekend worden voor de bepaling van het nominale waterinhoudsvermogen t.o.v. dewelke de nuttige inhoud dient berekend te worden.

Daarnaast dient rekening gehouden te worden met het feit dat de nuttige inhoud of het nominale waterinhoudsvermogen om constructieredenen of normvereisten kan gelimiteerd zijn om o.a.:

- hoogte lekdetectieruimte bij dubbelwandige houders, in sommige gevallen is de hoogte van de buitenwand lager dan de hoogte van de binnenwand en is de houder dus niet volledig dubbelwandig;
- de houder is voorzien van een overloop;
- de norm laat maar een maximale vullingsgraad van 95 % toe;
- de sterkteberekening laat maar een lagere vulling toe.

Er dient ook rekening gehouden te worden met de maximaal vergunde hoeveelheden en het nominale waterinhoudsvermogen zoals opgenomen en toegestaan in de omgevingsvergunning.

Alvorens het vullen mag beginnen moet de maximaal toegelaten toe te voegen hoeveelheid vloeistof van een houder voorafgaandelijk bepaald worden aan de hand van een geschikt niveaumetingsysteem en de bijhorende peiltabel. Bijgevolg moet het vloeistofniveau in de houder beschikbaar zijn ter hoogte van de vulzone.

Een systeem tegen overvulling en een peilmeting zijn twee aparte, van elkaar onafhankelijke systemen.

Het is aanbevolen dat de goede werking van het systeem tegen overvulling jaarlijks getest wordt door de exploitant of zijn aangestelde.

De controle van de goede werking van het systeem tegen overvulling maakt deel uit van het periodiek onderzoek door de erkende milieudeskundige, de bevoegde deskundige of de erkende technicus.

2. Overvulbeveiligings- en overvulwaarschuwingssystemen

2.1. Het overvulwaarschuwingssysteem

Het doel van het overvulwaarschuwingssysteem is de toezichter (exploitant of zijn aangestelde) over de vuloperatie te verwittigen van zodra de te vullen houder voor maximum 95 % van het nominale waterinhoudsvermogen is gevuld (zoals beschreven onder punt 1).

Om in voldoende mate de aandacht van de toezichter (exploitant of zijn aangestelde) te weerhouden, wordt gekozen voor een akoestisch signaal. De meting van het alarmniveau van de vloeistof kan op velerlei manieren zoals bv. mechanisch met vlotter, hydrostatisch, elektrisch, akoestisch, optisch, elektromagnetisch, radiometrisch of met trilvorken geschieden. Dit geldt eveneens voor de overbrenging van het meetsignaal naar het akoestisch signaal. Het afstellen van het waarschuwingssysteem op een vullingsgraad van maximaal 95 % geeft aan de toezichter (exploitant of zijn aangestelde) de nodige tijd om de vuloperatie stil te zetten vóór dat overvulling kan ontstaan.

Het systeem moet zo worden ingesteld dat een waarschuwingssignaal hoorbaar (≥ 70 dB) is op de vulplaats mocht de inhoud van het compartiment of de houder het alarmniveau bereikt hebben.

Het audiosignaal kan gecombineerd worden met een visueel signaal. Het visueel signaal mag pas doven wanneer het volume in de houder daalt onder de vullingsgraad van maximaal 95 % van het nominale waterinhoudsvermogen.

Bij lange afstandsvulling is het noodzakelijk rekening te houden met de inhoud van de houder, de vulleiding en de vulslang van de vrachtwagen. Hiertoe dient het peilmetingssysteem voorzien te zijn van een systeem om de vuloperatie tijdig te kunnen stoppen.

Het aanbrengen van een fluitje in de ontluchtingsbuis voldoet aan de reglementaire bepalingen op voorwaarde dat het fluitsignaal waarneembaar is voor de toezichter (exploitant of zijn aangestelde) en dat voorafgaand de goede werking ervan kan gecontroleerd worden en de houder een maximaal nominaal waterinhoudsvermogen heeft van 5.000 kg en uitsluitend voor de opslag van gasolie voor verwarming van gebouwen. Het inzetten van een fluitje is niet toegelaten wanneer de houder telkens met een kleine hoeveelheid wordt bijgevuld. Voor de goede werking van een fluitje moet het debiet van de vulling gekend zijn en beantwoorden aan de vereisten in de prototypekeuring van het volgens VLAREM gekeurd systeem (bvb. op de verklaring van conformiteit, handleiding,…). Bij inwerkingtreding van dit besluit mogen reeds geplaatste fluitjes verder ingezet worden voor een maximale overgangsperiode van 5 jaar. Na die datum dienen deze vervangen te worden door een ander volgens VLAREM gekeurd systeem tegen overvulling.

Bijkomende voorzieningen om het signaal over te brengen zijn derhalve vereist in de gevallen waar de vulopening tamelijk ver verwijderd is van de ontluchtingsleiding.

Bij opstelling van een houder in een zone waar geen elektriciteitsvoorziening voor handen is, kan gebruik gemaakt worden van systemen met batterijen. In een dergelijk geval zal het systeem tegen overvulling uitgerust moeten zijn met een auditief alarm wanneer de batterijen niet meer voldoende spanning aanleveren (low battery).

2.2. Het beveiligingssysteem

Het doel van het beveiligingssysteem is de automatische onderbreking bij overvulling van de vuloperatie zonder tussenkomst van de toezichter (exploitant of zijn aangestelde). Het onderbreken van de vuloperatie moet ingaan wanneer de houder voor maximum 98 % van het nominale waterinhoudsvermogen is gevuld (zoals beschreven onder punt 1.).

De meting van het alarmniveau van de vloeistof kan zoals vermeld onder punt 2.1. Het overbrengen van het alarmsignaal naar een afsluitkraan bij gravitaire vulling of naar een vulpomp kan eveneens mechanisch of elektrisch. Vermits de afsluitkraan of de vulpomp evenals een signaalversterker in de praktijk opgesteld zijn op de bevoorradende tankwagen dient de meetsonde of de grenswaardeschakelaar verenigbaar te zijn met de installatie op de bevoorradende tankwagen.

Elke houder voorzien van een grenswaardeschakelaar moet afzonderlijk kunnen worden aangesloten op de signaalversterker.

Bij toestellen die de voeding rechtstreeks onderbreken in de vulpijp (mechanische kleppen) op de houder dienen de nodige voorzieningen getroffen te worden om een gevaarlijke overdruk door de vulpomp in de vulslang te voorkomen.

De bemerkingen voor lange afstandsvulling, zoals vermeld onder punt 2.1., betreffende het lager instellen van het alarmsignaal gelden ook voor het automatisch beveiligingssysteem.

2.3. De controle op de bouw van een systeem tegen overvulling

Wanneer in deze bijlage wordt verwezen naar een deskundige, wordt hier specifiek bedoeld een bevoegd deskundige of een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen en gevaarlijke stoffen, erkend in de toepasselijke (deel)domeinen.

De bouw en de controle op de bouw van alle systemen tegen overvulling voor opslag van brandbare vloeistoffen en gevaarlijke vloeistoffen moet gebeuren overeenkomstig de geldende Belgische of Europese normen of enige andere code van goede praktijk, aanvaard door een deskundige.

Het bekomen van een prototypekeuring ontslaat de fabrikant niet van andere wettelijke verplichtingen, zoals de CE markering,…
Als code van goede praktijk voor de bouw en de controle op de bouw of prototypekeuring van alle systemen tegen overvulling wordt beschouwd: geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroepscategorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap. Voor de codes van goede praktijk die van toepassing zijn, dient voor deze bijlage gebruik gemaakt te worden van de bijlage 5.17.2. en de daar aangegeven te gebruiken volgorde.

De hoger beschreven systemen dienen zodanig ontworpen en afgestemd dat een controle van de goede werking van de installatie mogelijk is vóór het starten van de vuloperatie.

Gezien het brand- en ontploffingsgevaar moet het systeem tegen overvulling voldoen aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (AREI).

2.3.1. Controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd systeem tegen overvulling

2.3.1.1. Voorafgaand onderzoek van het uitvoeringsdossier van een afzonderlijk gebouwd systeem tegen overvulling

Het uitvoeringsdossier wordt opgesteld door de fabrikant en bevat ten minste:

- naam en adres van de constructielocatie;
- de gebruikte constructiecode of code van goede praktijk;
- beschrijvend document van alle onderdelen;
- constructieschets van het systeem;
- informatie m.b.t. de chemische resistentie van de onderdelen, de temperaturen bij dewelke het systeem ingezet wordt, de drukken aan welke het systeem kan weerstaan, de verwachte levensduur;
- inzetbaarheid van het systeem als waarschuwings- of beveiligingssysteem;
- het veiligheidsinformatieblad van de leverancier van het op te slagen product;
- de resultaten van een risicoanalyse, opgesteld door de exploitant (eigen constructie) of de fabrikant (aangekocht), waaruit buiten de geschiktheid ook de veiligheid en de potentiële functionele afwijkingen moeten blijken;
- een standaard gebruikshandleiding, waarin op overzichtelijke wijze de inbouw-, de gebruiks- en de onderhoudsvoorschriften zijn weergegeven;
- de omschrijving van de methode (testprocedure) waarop door de betreffende deskundige, de goede werking van het systeem initieel en periodiek onderzocht moet kunnen worden, zoals vereist in deze wetgeving;

- eventuele technische rapporten, opgesteld door daartoe bestaande Europese instellingen, kunnen het ingediende dossier mede ondersteunen.

Dit uitvoeringsdossier wordt binnen de drie weken door de deskundige nagekeken en geëvalueerd.

De bevindingen worden aan de fabrikant schriftelijk medegedeeld. In deze mededeling kunnen eventueel supplementaire eisen of een inspectieprogramma worden opgenomen.

2.3.1.2. Controle op de uitvoering

Na de goedkeuring van het uitvoeringsdossier zal de deskundige bij de exploitant overgaan tot een controle op de uitvoering van de bouw volgens het voorgelegde dossier.

De deskundige zal:

- ter plaatse de controle van het systeem tegen overvulling aan het ingediende dossier controleren;
- de goede werking van het systeem tegen overvulling controleren;
- een controle op de hoogte-instelling doorvoeren.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat voldoende informatie bevat aangaande de nazichten, de resultaten van de controles, de locatie en de datum van de uitgevoerde controles en de inzetbaarheid van het systeem tegen overvulling. De goedkeuring van een afzonderlijk gebouwd systeem tegen overvulling is begrensd voor de toepassing waarvoor ze is aangevraagd.

Het verslag dient ondertekend te worden door de deskundige.

Aan het systeem tegen overvulling dient een kenplaat voorzien te worden met een verwijzing naar het goedkeuringsnummer van het verslag van de controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd systeem tegen overvulling. Indien de constructeur niet gekend is, mag de exploitant zelf zorgen voor een kenplaat conform de eisen onder punt 2.4.3.

Bij het vulpunt dient tevens een minimum aan informatie terug te vinden zijn opdat de leverancier het systeem tegen overvulling op een correcte manier zou kunnen gebruiken, nl.:

- maximale werkdruk tijdens het lossen in bar of kPa (bv. enkel gravitaire vulling, maximale vulsnelheid);
- minimaal en maximaal debiet in l/min (i.g.v. fluitje).

2.3.2. Controle van in serie gebouwde systemen tegen overvulling

2.3.2.1. De initiële controle van een prototype

2.3.2.1.1. Voorafgaand onderzoek van het uitvoeringsdossier van een systeem tegen overvulling

Het uitvoeringsdossier wordt opgesteld door de fabrikant en bevat ten minste:

- naam en adres van de constructielocatie;
- de gebruikte constructiecode of code van goede praktijk;
- beschrijvend document van alle onderdelen;
- constructieschets van het systeem;

- het geldigheidsgebied met o.m. informatie m.b.t. de chemische resistentie van de onderdelen, de temperaturen bij dewelke het systeem ingezet wordt, de drukken aan welke het systeem kan weerstaan, de verwachte levensduur;
- inzetbaarheid van het systeem als waarschuwings- of beveiligingssysteem;
- een of meerdere monsters van het systeem. Deze zullen representatief zijn voor een volledige reeks, waarvoor de aanvraag gesteld wordt;
- de resultaten van een risicoanalyse, opgesteld door de fabrikant, waaruit buiten de geschiktheid ook de veiligheid en de potentiële functionele afwijkingen moeten blijken;
- een standaard gebruikshandleiding, waarin op overzichtelijke wijze de inbouw-, de gebruiks-, en de onderhoudsvoorschriften zijn weergegeven;
- de omschrijving van de methode (testprocedure) waarop door de betreffende deskundige, de goede werking van het systeem initieel en periodiek onderzocht kan worden, zoals vereist in deze wetgeving;
- eventuele technische rapporten, opgesteld door daartoe bestaande Europese instellingen, kunnen het ingediende dossier mede ondersteunen;
- de rapporten van de in de constructiecode verplichte testen / onderzoeken (indien van toepassing).

Indien er nog geen fysische proeven op het voorgestelde systeem tegen overvulling werden uitgevoerd, zal de deskundige een testprogramma opstellen.

Dit uitvoeringsdossier wordt binnen de drie weken door de deskundige nagekeken en geëvalueerd.

De bevindingen worden aan de fabrikant schriftelijk medegedeeld. In deze mededeling kunnen eventueel supplementaire eisen of een inspectieprogramma worden opgenomen.

2.3.2.1.2. <u>De prototypekeuring</u>

Na de goedkeuring van het uitvoeringsdossier zal de deskundige bij de fabrikant overgaan tot een controle op de uitvoering van het model tegenover het goedgekeurde dossier.

De deskundige voert een evaluatie van de risicoanalyse uit met medewerking van de fabrikant.

De deskundige gaat op de productiesite over tot een evaluatie van het kwaliteitssysteem waarbij de elementen relevant voor de constructie en de controle van het systeem tegen overvulling worden nagegaan:

- controle van procedures en instructies en diens toepassing ervan;
- nazicht van het klachtensysteem;
- beheersing van afwijkingen;
- kalibratie en onderhoud van toestellen;
- controlefrequentie van de inkomende of eigen geproduceerde onderdelen;
- registratie van de resultaten van de uitgevoerde controles en bovenstaande nazichten;
- procescontrole.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat voldoende informatie bevat aangaande de nazichten, de resultaten van zijn uitgevoerde testen en controles, de locatie en de datum van de uitgevoerde controles en het geldigheidsgebied voor de systemen tegen overvulling. In dit verslag verklaart de deskundige dat het aangeboden model beantwoordt aan alle bepalingen van de

gekozen constructiecode en van de bouw en controles van het systeem tegen overvulling, zoals beschreven in deze bijlage.

Per model zal een aparte prototypekeuring uitgevoerd worden en een apart prototypenummer toegekend worden.

Het verslag dient ondertekend te worden door de deskundige en overgemaakt te worden aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

De geldigheidstermijn van het verslag van prototypekeuring bedraagt maximum vijf jaar vanaf de datum van dit verslag. Deze maximale termijn mag enkel aangehouden worden indien de fabrikant beschikt over een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem dat operationeel blijft gedurende de hele termijn van de prototypekeuring en dat alle bovenstaande punten omvat.

Wijzigingen of stopzetting van het extern gecontroleerd kwaliteitssysteem dienen vooraf gemeld te worden aan de deskundige.

De deskundige zal (afhankelijk van de wijzigingen) bepalen of er moet overgegaan worden naar tussentijdse controles.

De fabrikant stelt een verklaring van conformiteit op overeenkomstig het model in punt 2.5. Hierin verzekert de fabrikant dat de uitvoering van het systeem tegen overvulling overeenstemt met die van het goedgekeurde prototype.

2.3.2.2. Tussentijdse controles

In het geval er geen externe controle van het kwaliteitssysteem gebeurt, dient de deskundige na één jaar en na drie jaar een bijkomend onderzoek te doen op het interne kwaliteitssysteem.

De deskundige stelt een gedetailleerd verslag op dat alle informatie bevat aangaande de uitgevoerde nazichten zoals bepaald onder punt 2.3.2.1.2.

Indien bij controle van de uitvoering van het kwaliteitssysteem dit niet voldoet of de controles niet worden uitgevoerd, dan wordt de fabrikant hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Indien binnen de afgesproken termijn de tekortkomingen niet worden opgelost, leidt dit tot een tijdelijke opschorting of het intrekken van de prototypekeuring door de deskundige. Deze opschorting of intrekking wordt door de deskundige overgemaakt aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

2.3.2.3. Wijziging of uitbreiding van een lopende prototypekeuring

Indien de fabrikant tijdens de looptijd van de prototypekeuring wijzigingen of uitbreidingen wenst aan te brengen t.o.v. het aanvankelijk goedgekeurde model dient hij de deskundige hiervan vooraf op de hoogte te brengen.

De fabrikant zal de voorgestelde wijziging of uitbreiding in voldoende mate documenteren.

Indien de voorgestelde uitbreiding of wijziging niet voldoet aan de bepalingen van deze bijlage, dan zal de deskundige de constructeur hiervan schriftelijk op de hoogte brengen, en kan de wijziging of uitbreiding niet doorgevoerd worden.

De deskundige zal bepalen of de voorgestelde wijzigingen of uitbreidingen aanleiding geven tot een aanpassing van de lopende prototypekeuring of het opstellen van een nieuwe prototypekeuring.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld worden en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.3.2.1. van deze bijlage.

2.3.2.4. Verlenging van een prototypekeuring op einddatum

Bij het verstrijken van de einddatum van een lopende prototypekeuring vervalt deze automatisch, inclusief de wijzigingen en uitbreidingen.

Indien de fabrikant deze prototypekeuring wenst te behouden, kan hij ten laatste zes maanden vóór het verstrijken van de einddatum een aanvraag indienen om de lopende prototypekeuring te verlengen.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.3.2.1. door de deskundige. Hieruit dient te blijken dat het overvulbeveiligingssysteem geen wijzigingen heeft ondergaan.

2.3.2.5. Opschorting, intrekking of beëindiging van een prototypekeuring

Wanneer inbreuken worden vastgesteld t.o.v. het gebruik van de prototypekeuring, dan zal de deskundige overgaan tot het opschorten van de lopende prototypekeuring. Bij rechtzetting van de vastgestelde inbreuken, kan de deskundige de opgeschorte prototypekeuring opnieuw vrijgeven. Deze opschorting, intrekking of beëindiging wordt door de deskundige overgemaakt aan de afdeling bevoegd voor Erkenningen.

Indien de lopende prototypekeuring wordt opgeschort, ingetrokken of indien de prototypekeuring de vooropgestelde einddatum heeft bereikt, zonder vraag tot verlenging (volgens punt 2.3.2.4) mogen de systemen tegen overvulling niet meer geproduceerd worden als VLAREM conform.

2.3.2.6. Systemen tegen overvulling ingevoerd uit het buitenland.

Ingevoerde systemen tegen overvulling dienen te voldoen aan de bepalingen van deze bijlage.

Het uitvoeringsdossier zal samengesteld en de controle op de bouw uitgevoerd worden zoals aangegeven onder punt 2.3.2.1. door de deskundige.

Alle documenten bestemd voor de exploitant (de verklaring van conformiteit volgens punt 2.5., de handleiding en de kenplaat volgens punt 2.4.3.) dienen in het Nederlands opgesteld te worden. De andere elementen in het uitvoeringsdossier dienen aangeleverd te worden in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.

Alle prototypekeuringen dienen opgesteld te worden in het Nederlands. Het is toegestaan hiervan vertalingen te maken. De vertalingen zijn altijd ondergeschikt aan de Nederlandstalige brontekst.

2.4. Verplichtingen van de fabrikant

2.4.1. Technisch dossier en prototypemonster

De fabrikant bewaart gedurende minstens tien jaar een kopie van het uitvoeringsdossier evenals het monster dat model stond voor de afgeleverde prototypekeuring.

2.4.2. Verklaring van conformiteit van het systeem tegen overvulling

In het kader van een prototypekeuring stelt de fabrikant een verklaring van conformiteit op overeenkomstig het model onder punt 2.5.

De verklaring van conformiteit wordt door de fabrikant afgeleverd aan de exploitant en een kopie wordt bewaard conform de wettelijke bepalingen.

2.4.3. Het merken van het systeem tegen overvulling

Op elk systeem tegen overvulling wordt een kenplaat aangebracht met minimaal een verwijzing naar de van toepassing zijnde prototypekeuring en een fabricagenummer. Uit deze aangebrachte informatie moet eenduidig af te leiden zijn dat het geplaatste systeem tegen overvulling van hetzelfde type is als vermeld in de afgeleverde verklaring van conformiteit.

Waar van toepassing moet het systeem tegen overvulling ook voorzien zijn van de CE markering.

Dit is ook van belang om de deskundige toe te laten eventuele vervanging(en) te kunnen detecteren. Bij vervanging van het systeem tegen overvulling dient een nieuwe periodieke keuring uitgevoerd te worden.

Indien de relevante informatie ontbreekt wordt dit beschouwd als een inbreuk en zal overgegaan dienen te worden tot een stukkeuring of zal het systeem tegen overvulling vervangen dienen te worden door een VLAREM conform systeem.

Indien er onvoldoende ruimte is om de relevante informatie aan te brengen op het toestel, mag dit in de onmiddellijke omgeving ervan aangebracht worden.

2.5. Verklaring van conformiteit van het systeem tegen overvulling volgens een prototypekeuring

In het kader van een prototypekeuring stelt de fabrikant een verklaring van conformiteit op voor elk afgeleverd toestel. Het onderstaande model van de verklaring van conformiteit is verplicht te gebruiken voor elke toestel gebouwd onder een prototypekeuring.

Elke verklaring van conformiteit dient voorzien te worden van een handtekening en stempel van de deskundige die de prototypekeuring heeft opgesteld. De handtekening van de deskundige is enkel ter bevestiging dat de voorgelegde verklaring van conformiteit in overeenstemming is met het geldigheidsgebied van het prototypekeurnummer.

Logo fabrikant

Nummer verklaring van conformiteit:
Datum uitgifte:

1. **Fabrikant**

Adres:
Telefoon:
E-mailadres:
Ordernummer:

2. **Opdrachtgever**

Ordernummer:
Andere informatie:

3. **Gegevens van het systeem tegen overvulling**

Model / type:
Fabricagenummer toestel:
Fabricagedatum (maand/jaar):
Aangewende constructiecode:
Constructielocatie:
Geldigheidsgebied:

- Chemische resistentie onderdelen:
- Gebruikstemperaturen (min/max in °C):
- Toegestane drukken (in bar of kPa):
- Verwachte levensduur (in jaar):

Inzetbaarheid (waarschuwings- of beveiligingssysteem):
Materialen uitvoering (delen in contact met vloeistof/dampen):
Prestatieverklaring CE aanwezig (Declaration of Performance):

4. Dit systeem tegen overvulling is geproduceerd conform het prototypekeuringsverslag met nummer: ……., afgeleverd door de bevoegd deskundige of milieudeskundige in de discipline houders voor gassen en gevaarlijke stoffen…….. met erkenningsnummer …… werkzaam bij ….. (naam controleorganisme)
Originele aanvangsdatum prototypekeuring:
Originele einddatum prototypekeuring:

5. **Wijzigingen/verlengingen/uitbreidingen van het geldigheidsgebied:**
   - Datum verlenging: van … tot …
     Geldigheidsgebied verlenging:
   - Datum uitbreiding: van … tot …
     Geldigheidsgebied uitbreiding:
   - Datum wijziging: van … tot …
     Geldigheidsgebied wijziging:

6. De ondergetekende fabrikant van voornoemd systeem tegen overvulling, verklaart dat dit systeem tegen overvulling, gebouwd en gecontroleerd in de werkplaats te ….. (adres), conform is met de bepalingen van hoofdstuk 5.6. en 5.17. en bijlage 5.17.7. van titel II van het VLAREM.

De fabrikant (met titel ondergetekende)	De deskundige (handtekening)

Bijlagen: gebruikshandleiding met inbouw-, gebruiks- en onderhoudsaanwijzingen.

2.6. Overgangsbepalingen

Voor de fluitjes gelden de hierboven vermelde overgangsbepalingen.

Voor lopende prototypekeuringen geldt dat indien tussentijdse controles noodzakelijk zijn wegens het ontbreken van een extern gecontroleerd kwaliteitssysteem, de deskundige zal gedurende de overblijvende looptijd overgaan tot bovenvermelde tussentijdse controles.

Alle nieuwe prototypekeuringen dienen bij de inwerkingtreding van dit besluit te voldoen aan de eisen uit deze bijlage.

3. Kws-afscheiders en andere opvangsystemen

3.1. Algemeen

Vermits ondanks al deze voorzorgen lekincidenten niet uitgesloten zijn, voorziet de reglementering specifieke maatregelen om eventuele lekken zo goed mogelijk op te vangen en te verzamelen.

Het meest geschikte middel daartoe is al de verlaadoperaties (vullen van de houders, vullen van de tankwagens en bevoorrading bij de verdeelpompen) enkel te laten geschieden op een vloeistofdichte standplaats. De vloeistofdichtheid kan bekomen worden door het aanbrengen van een kunststoffolie, een kleilaag of een evenwaardige afdichting onder de rijvloer. Een evenwaardige afdichting kan eveneens verwezenlijkt worden door het vloeistofdicht maken van de voegen tussen de tegels van de rijvloer of door gebruik te maken van vloeistofdichte beton, vloeistofdichte asfalt of vloeistofdichte resistente coating. In beide gevallen moeten de nodige hellingen of greppels worden voorzien, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem. De verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen.

Vermits een vloeistofdichte standplaats zoals hoger beschreven niet kan verwezenlijkt worden op de openbare weg, is de verplichting voorzien om deze standplaats in te richten op het eigen terrein. Van deze verplichting wordt slechts afgeweken voor opslagplaatsen uitsluitend bestemd voor de verwarming van gebouwen.

3.2. KWS-afscheiders

Een KWS-afscheider is vereist om te beletten dat met koolwaterstoffen verontreinigd hemelwater zou afgevoerd worden naar het oppervlaktewater of naar een geëigende riolering verbonden met het oppervlaktewater. Deze moet voldoen aan de geldende Europese normen, onder andere qua nominale afmeting en inspecties. Enkel KWS-afscheiders voorzien van CE-markering zijn toegelaten.

3.2.1 Nominale afmeting van een KWS-afscheider

Om de goede werking van de KWS-afscheider te kunnen garanderen, dient deze aangepast te zijn aan de situatie waarin hij gebruikt wordt. Als deze te klein wordt gebouwd, zal het risico op vervuiling van oppervlaktewateren of de riolering blijven bestaan. Om die reden dient rekening gehouden te worden met een aantal parameters bij de berekening van de noodzakelijke nominale afmeting zoals de hoeveelheid regen, het debiet van het effluent, de densiteit van de koolwaterstoffen en de aanwezigheid van substanties die de afscheiding kunnen vertragen (bvb. detergent van een carwash).

Een correcte berekening van de nominale afmeting en de klasse van de KWS-afscheider dient vóór de installatie ervan beschikbaar te zijn.

3.2.2. Installatie van een KWS-afscheider

Naast een correcte nominale afmeting is ook een conforme installatie van het grootste belang. De installatievoorschriften van de producent dienen gerespecteerd te worden.

Bij de installatie dient ook rekening gehouden te worden het volgende:

- het ondergronds leidingwerk door het welke water potentieel vervuild met gevaarlijke vloeistoffen loopt, dient te voldoen aan de eisen van de VLAREM reglementering;
- aangezien KWS-afscheiders veelal enkelwandig zijn, dienen deze conform de geldende normering op de daarin vastgelegde termijnen inwendig onderzocht te worden op dichtheid en goede werking van de onderdelen. De installatie is dermate geconstrueerd dat deze onderzoeken kunnen uitgevoerd worden;
- er wordt een afname-/controlepunt voorzien waar ten allen tijde een monster van het effluent kan genomen worden;
- KWS-afscheiders zijn uitgerust met een waarschuwingssysteem. Deze dient geschikt te zijn voor zone 0 onder de Directive 94/9/EC, waar van toepassing.

Uiterlijk op xx/xx/xxxx zijn alle KWS-afscheiders voorzien van een automatische afsluiter, een alarmsysteem en een afnamepunt.

3.2.3. Inspectie van een KWS-afscheider

De inspectie van de KWS-afscheider dient te gebeuren volgens de termijnen voor periodieke controles van dit besluit.

De enkelwandige KWS-afscheiders dienen minstens zesjaarlijks tijdens het beperkt onderzoek een inwendig onderzoek te ondergaan door een deskundige om hun algemene toestand en dichtheid te controleren conform een code van goede praktijk. Dubbelwandige KWS-afscheiders voorzien van een sonore lekdetectie, een automatische afsluiter en een alarmsysteem zijn vrijgesteld van dit inwendig onderzoek.

De exploitant registreert alle onderhoud en tussentijdse controles op de goede werking van de onderdelen (coalescentiefilter, afsluiter, e.d.). Er wordt door hem een logboek aangelegd waarin de reinigingsdata van de KWS-afscheider worden opgenomen evenals de resultaten van de effluent metingen ter hoogte van het afnamepunt. De milieudeskundige neemt de resultaten van deze controles op in zijn periodieke keuringsverslagen.

De exploitant houdt de berekening van de nominale afmeting en de CE-prestatieverklaring ter beschikking van de milieudeskundige of bevoegde deskundige die de indienststellingskeuring van de installatie uitvoert.

3.2.4. Overgangsbepalingen

Enkelwandige KWS-afscheiders in bestaande installaties waar het inwendig onderzoek niet uitgevoerd kan worden, waar geen automatische afsluiter en afnamepunt is voorzien noch een alarmsysteem, dienen bij de inwerkingtreding van dit besluit vervangen te worden maar mogen nog

voor een maximale overgangsperiode van 5 jaar ingezet worden vanaf de inwerkingtreding van dit besluit.

3.3. Andere opvangsystemen

KWS-afscheiders kunnen niet gebruikt worden voor met andere dan koolwaterstoffen verontreinigd hemelwater, noch voor goed in water oplosbare koolwaterstoffen of voor koolwaterstoffen waarvan de dichtheid deze van water benadert. Er dienen alternatieven voor opvang te worden voorzien.

Tijdens de verlaadoperatie mag er geen rechtstreekse verbinding zijn met de riolering of oppervlaktewateren. De vloeistofdichte piste is voorzien van greppels, hellingen of opstaande randen voor opvang of afvoer van lekvloeistoffen. Alternatieven voor opvang op de piste zelf kunnen zijn: een piste verbonden met een calamiteitenput of de interne waterzuivering. Indien de piste in verbinding staat met bv. de riolering, dient deze verbinding te kunnen worden afgesloten, alvorens wordt aangevangen met de vuloperatie, zodat lekvloeistoffen niet in de riolering kunnen terechtkomen. Via een afsluitkraan (driewegkraan bij aanwezigheid van een calamiteitenput) wordt de afvoer naar de riolering afgesloten ofwel automatisch, ofwel manueel met de nodige instructies om te verzekeren dat de lekvloeistoffen opgevangen worden.

Na het voltooien van de vuloperatie mag de afsluitkraan niet automatisch terug geopend worden maar enkel manueel, na controle op de aanwezigheid van vervuiling.

Bij overdekte pistes, waar geen hemelwater op de piste kan komen, volstaan opstaande randen waar geen aansluiting is met een interne waterzuivering of een calamiteitenput.

4 VOORSTEL TOT WIJZIGING VLAREM II ARTIKELEN

4.1 VOORSTEL WIJZIGINGEN VOOR HOOFDSTUK 5.6. BRANDSTOFFEN EN BRANDBARE VLOEISTOFFEN

Hieronder worden de feitelijke teksten voor de wijzigingen aan de artikelen geformuleerd in het kader van de hiervoor voorgestelde wijzigingen aan de bijlagen.

5.6.1.1. Algemene bepalingen

5.6.1.1.10. 4°

Om overvulling te voorkomen, wordt bij de vaste houders een systeem tegen overvulling voorzien, zijnde:

a) ofwel een overvulwaarschuwingssysteem, waarbij (…)
b) ofwel een overvulbeveiligingssysteem, waarbij (…)

5.6.1.1.10. 6° b)

de standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelinstallatie bevinden zich steeds op het terrein van de inrichting en zijn:

a) voldoende draagkrachtig en vloeistofdicht;
b) voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem, rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.7.; de verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen;

5.6.1.1.10. 8°

het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is aangetoond dat hij hiervoor geschikt is. Bij heringebruikname wordt opnieuw gecontroleerd of de houder voldoet aan de voorschriften van dit besluit.

5.6.1.1.11.

Het systeem tegen overvulling wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen zoals vermeld in bijlage 5.17.7.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd systeem tegen overvulling wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.7. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwde systemen tegen overvulling mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.7. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde systeem tegen overvulling over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.7.

Op elk systeem tegen overvulling wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.7.

5.6.1.1.14.

Het lekdetectiesysteem wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen, zoals vermeld in bijlage 5.17.3.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.3. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwd lekdetectiesystemen mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.3. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde overvulbeveiliging over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.3.

Op elk lekdetectiesysteem wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.3.

5.6.1.2. Opslag van brandbare vloeistoffen in ondergrondse houders

Art. 5.6.1.2.4.

§1
De opslag in rechtstreeks in de grond ingegraven houders is alleen toegelaten in:

1° dubbelwandige metalen houders;
2° houders uit gewapende thermohardende kunststoffen;
3° houders uit roestvrij staal;
4° dubbelwandige thermoplastische houders;
5° een opslagsysteem dat naar voorkoming van bodem- of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen biedt als voormelde houders; dit opslagsysteem wordt aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthouder; een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning.

Art. 5.6.1.2.5.

§1
De opslag in houders geplaatst in een groeve is alleen toegelaten in:

1° enkel- of dubbelwandige metalen houders;
2° houders uit gewapende thermohardende kunststoffen;
3° houders uit roestvrij staal;
4° enkel- of dubbelwandige thermoplastische houders;
5° een opslagsysteem dat naar voorkoming van bodem- of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen biedt als voormelde houders; dit opslagsysteem wordt aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthouder; een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen.

Art. 5.6.1.2.6.

De houder wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen, zoals vermeld in bijlage 5.17.2.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwde houder wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde overvulbeveiliging over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Op elke houder wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Art. 5.6.1.2.7.

Vóór het plaatsen van de houder, hetzij rechtstreeks in de grond, hetzij in een groeve, wordt gecontroleerd of de houder en de leidingen en in voorkomend geval ook de groeve, het corrosiviteitsonderzoek, de piste, de KWS-afscheider of het opvangsysteem beantwoorden aan dit besluit. De exploitant verleent inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename.

Bij het plaatsen van de houder wordt gecontroleerd of de plaatsingsvoorschriften voor de houder en de afstandsregels beantwoorden aan dit besluit.

Het geplaatste leidingwerk dient onderworpen te worden aan een dichtheidsbeproeving, vermeld in artikel 5.6.1.2.8. §2 5°.

Na de installatie, maar vóór de ingebruikname van de houder, wordt gecontroleerd of de houder, de leidingen en de toebehoren, het overvulwaarschuwingssysteem of het overvulbeveiligingssysteem, het lekdetectiesysteem en, in voorkomend geval, de kathodische bescherming, de KWS-afscheider of het opvangsysteem en de aanwezige voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie, voldoen aan de voorschriften van dit besluit.

Voormelde controles worden uitgevoerd onder toezicht van een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige of voor de opslag brandbare vloeistoffen, bestemd voor de verwarming van gebouwen van een erkende technicus. De controle van de eventuele kathodische bescherming gebeurt in samenwerking met een milieudeskundige in de discipline bodemcorrosie.

Art. 5.6.1.2.8.

§ 1.
Ten minste om het jaar voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en om de twee jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden wordt de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek, omvattende indien relevant:
1° de inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename, in de verklaring van conformiteit, in het attest van de controle bij plaatsing, in het attest van ingebruikname en in het vorige rapport of attest van het periodieke onderzoek. De exploitant verleent inzage van die documenten;
2° de controle op de doeltreffendheid en de goede werking van het systeem tegen overvulling;
7° de controle op de doeltreffendheid en de goede werking van het lekdetectiesysteem;

§ 2.
Ten minste om de 10 jaar, voor de houders gelegen in de waterwingebieden en de beschermingszones, en om de 15 jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, de installatie onderworpen aan een algemeen onderzoek, omvattende: (…)

Art. 5.6.1.2.9.

Naar aanleiding van de controle, vermeld in artikel 5.6.1.2.7., bij de plaatsing, het dichtheidsonderzoek van het leidingwerk, de ingebruikname of de periodieke onderzoeken, vermeld in artikel 5.6.1.2.8., stellen de deskundigen, erkend in de toepasselijke deeldomeinen, of de erkend technicus een attest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie al dan niet voldoen aan de voorschriften van dit reglement. Het bovengenoemde attest vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de deskundige of erkend technicus, die het onderzoek heeft uitgevoerd. De voorvermelde deskundige of erkend technicus ondertekend dit attest.

5.6.1.3. Opslag van brandbare vloeistoffen in bovengrondse houders

Art. 5.6.1.3.1.

§1
De houders worden in of boven een inkuiping geplaatst teneinde brandverspreiding, bodem- of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit worden toegelaten.

Voor dubbelwandige houders, uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem geldt deze verplichting niet. Het lekdetectiesysteem voor nieuwe houders beantwoordt aan de overeenkomstige bepalingen van bijlage 5.17.3.

Art. 5.6.1.3.2.

§1
De ontluchtingsleiding mondt uit in de open lucht op ten minste drie meter boven het maaiveld en op minstens drie meter van elke opening of lokaal en de grenzen van de percelen van derden. De plaatsing van de monding van ontluchtingspijpen onder constructiegedeelten, zoals bijvoorbeeld dakoversteken, is verboden.

§2
Paragraaf 1 is niet van toepassing op de ontluchtingsleidingen behorende bij opslagplaatsen van brandbare vloeistoffen die geen deel uitmaken van een brandstofverdeelinstallatie voor motor voertuigen. Voor deze opslagplaatsen wordt er voor gezorgd dat door de plaatsing en de hoogte waarop de ontluchtingsleidingen uitmonden de buurt niet overdreven gehinderd wordt, meer in het bijzonder ten gevolgen van het vullen van de houders.

§3
De ontluchtingsleiding wordt gedimensioneerd zodat elke over- of onderdruk in de houder wordt voorkomen.

Alle nodige maatregelen worden getroffen om waterinfiltratie te vermijden via de ontluchtingsleiding.

Art. 5.6.13.3.

De houder wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen, zoals vermeld in bijlage 5.17.2.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwde houder wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2.. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde houder over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Op elke houder wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Art. 5.6.1.3.4.

Vóór het plaatsen van de vaste houder wordt gecontroleerd of de houder en in voorkomend geval, de funderingen, de inkuiping, de afstandsregels en scheidingsafstanden, de piste, de KWS-afscheider of het opvangsysteem beantwoorden aan dit besluit. De exploitant verleent inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename.

Na de installatie, maar vóór de ingebruikname van de houder, wordt gecontroleerd of de houder, de leidingen en de toebehoren, het overvulwaarschuwingssysteem of het overvulbeveiligingssysteem en de brandbestrijdingsmiddelen en in voorkomend geval, de inkuiping, het lekdetectiesysteem, de KWS-afscheider of het opvangsysteem en de aanwezige voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie voldoen aan dit besluit.

Voormelde controles worden uitgevoerd onder toezicht van een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige of voor de opslag van brandbare loeistoffen, bestemd voor de verwarming van gebouwen, van een erkend technicus.

Art. 5.6.1.3.11.

§ 1.
In de omgeving van tankenparken gelegen binnen een waterwingebied of een beschermingszone dienen op oordeelkundige wijze, in overleg met de lokale waterbedelingsmaatschappij en een MER deskundige erkend in de discipline water, deeldomein geohydrologie als vermeld in artikel 6, 1°, d), 4), van het VLAREL, waarnemingsbuizen (peilputten) aangebracht te worden aangaande de detectie van lekken onder gas- of vloeistofvorm buiten de opslaghouder.

Art. 5.6.1.3.14.

§ 1.
Ten minste om de drie jaar, zonder dat de periode tussen twee opeenvolgende onderzoeken veertig maanden mag overschrijden, worden de installaties aan een beperkt onderzoek onderworpen. Dit onderzoek omvat indien relevant:
1° de inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of
activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename, in de verklaring van conformiteit, in het attest van ingebruikname, en in het vorige rapport of attest van het periodieke onderzoek. De exploitant verleent inzage van die documenten;
2° de controle op de doeltreffendheid en de goede werking van het systeem tegen overvulling en het lekdetectiesysteem;

Art. 5.6.1.3.15.

Naar aanleiding van de controle, vermeld in artikel 5.6.1.3.4., bij de ingebruikname of de periodieke onderzoeken, vermeld in artikel 5.6.1.3.14., stellen de deskundigen, erkend in de toepasselijke deeldomeinen, of de erkend technicus een attest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie al dan niet voldoen aan de voorschriften van dit reglement. Het bovengenoemde attest vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de deskundige of erkend technicus, die het onderzoek heeft uitgevoerd. De voorvermelde deskundige of erkend technicus ondertekent dit attest.

4.2 VOORSTEL WIJZIGINGEN VOOR HOOFDSTUK 5.17.4. GEVAARLIJKE VASTE STOFFEN EN VLOEISTOFFEN

Hieronder worden de feitelijke teksten voor de wijziging aan de wetsartikels geformuleerd in het kader van de hiervoor voorgestelde wijzigingen aan de bijlagen.

5.17.4.1. Algemene bepalingen

Art. 5.17.4.1.16. 4°

Om overvulling te voorkomen, wordt bij de vaste houders een systeem tegen overvulling voorzien, zijnde:

a) ofwel een overvulwaarschuwingssysteem, waarbij…
b) ofwel een overvulbeveiligingssysteem, waarbij…

Art. 5.17.4.1.16. 6° b)

de standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelinstallatie bevinden zich steeds op het terrein van de inrichting en zijn:

a) voldoende draagkrachtig en vloeistofdicht;
b) voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem, rekening houdende met de bepalingen in

bijlage 5.17.7.; de verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen;

voor gevaarlijke vloeistoffen van groep 1 bevinden deze standplaatsen en deze zones zich steeds in open lucht of onder een luifel;
onder de voormelde standplaats en zones mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht; in geval van weegbruggen worden doeltreffende voorzieningen aangebracht om de verspreiding van lekken te begrenzen en om explosiegevaar te voorkomen;

dit punt is niet van toepassing voor opslagplaatsen uitsluitend bestemd voor de verwarming van gebouwen;

dit punt is evenmin van toepassing op opslagplaatsen van gevaarlijke vloeistoffen van groep 2 die in klasse 3 zijn ingedeeld;

Art. 5.17.4.1.16. 9°

het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is. Bij heringebruikname wordt opnieuw gecontroleerd of de houder voldoet aan de voorschriften van dit besluit.

Art. 5.17.4.1.17.

Het systeem tegen overvulling wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen zoals vermeld in bijlage 5.17.7.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwde systeem tegen overvulling wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.7. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwde systemen tegen overvulling mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.7. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde systeem tegen overvulling over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.7.

Op elk systeem tegen overvulling wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.7.

Art. 5.17.4.1.21.

Het lekdetectiesysteem wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen, zoals vermeld in bijlage 5.17.3.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwd lekdetectiesysteem wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.3. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwd lekdetectiesystemen mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.3. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde overvulbeveiliging over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.3.

Op elk lekdetectiesysteem wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.3.

5.17.4.2. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in ondergrondse houders

Art. 5.17.4.2.4.

§1
De opslag in rechtstreeks in de grond ingegraven houders is alleen toegelaten in:

1° dubbelwandige metalen houders;
2° houders uit gewapende thermohardende kunststoffen;
3° houders uit roestvrij staal;
4° dubbelwandige thermoplastische houders;
5° een opslagsysteem dat naar voorkoming van bodem- of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen biedt als voormelde houders; dit opslagsysteem wordt aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthouder; een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning.

Art. 5.17.4.2.5.

§1
De opslag in houders geplaatst in een groeve is alleen toegelaten in:

1° enkel- of dubbelwandige metalen houders;
2° houders uit gewapende thermohardende kunststoffen;
3° houders uit roestvrij staal;
4° enkel- of dubbelwandige thermoplastische houders;
5° een opslagsysteem dat naar voorkoming van bodem- of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen biedt als voormelde houders; dit opslagsysteem wordt aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthouder; een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen.

Art. 5.17.4.2.6.

De houder wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen, zoals vermeld in bijlage 5.17.2.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwde houder wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde overvulbeveiliging over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Op elke houder wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Art. 5.17.4.2.7.

Vóór het plaatsen van de houder, hetzij rechtstreeks in de grond, hetzij in een groeve, wordt gecontroleerd of de houder en de leidingen en in voorkomend geval ook de groeve, het corrosiviteitsonderzoek, de piste, de KWS-afscheider of het opvangsysteem beantwoorden aan dit besluit. De exploitant verleent inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename.

Bij het plaatsen van de houder wordt gecontroleerd of de plaatsingsvoorschriften voor de houder en de afstandsregels beantwoorden aan dit besluit.

Het geplaatste leidingwerk dient onderworpen te worden aan een dichtheidsbeproeving, vermeld in artikel 5.17.4.2.8. §2 5°.

Na de installatie, maar vóór de ingebruikname van de houder, wordt gecontroleerd of de houder, de leidingen en de toebehoren, het overvulwaarschuwingssysteem of het overvulbeveiligingssysteem, het lekdetectiesysteem en, in voorkomend geval, de kathodische bescherming, de KWS-afscheider of het opvangsysteem en de aanwezige voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie, voldoen aan de voorschriften van dit besluit.

Vermelde controles worden uitgevoerd onder toezicht van een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige of voor de opslag van gevaarlijke vloeistoffen van groep 2, bestemd voor de verwarming van gebouwen van een erkende technicus. De controle van de eventuele kathodische bescherming gebeurt in samenwerking met een milieudeskundige in de discipline bodemcorrosie.

Art. 5.17.4.2.8.

§ 1.
Ten minste om het jaar voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en om de twee jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden wordt de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek, omvattende indien relevant:
1° de inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename, in de verklaring van conformiteit, in het attest van de controle bij plaatsing, in het attest van ingebruikname en in het vorige rapport of attest van het periodieke onderzoek. De exploitant verleent inzage van die documenten;
2° de controle op de doeltreffendheid en de goede werking van het systeem tegen overvulling;
7° de controle op de doeltreffendheid en de goede werking van het lekdetectiesysteem;

§ 2.
Ten minste om de 10 jaar, voor de houders gelegen in de waterwingebieden en de beschermingszones, en ten minste om de 15 jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, de installatie onderworpen aan een algemeen onderzoek, omvattende:

Artikel 5.17.4.2.9.

Naar aanleiding van de controle, vermeld in artikel 5.17.4.2.7., bij de plaatsing, het dichtheidsonderzoek van het leidingwerk, de ingebruikname of de periodieke onderzoeken, vermeld in artikel 5.17.4.2.8., stellen de deskundigen, erkend in de toepasselijke deeldomeinen, of de erkend technicus een attest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie al dan niet voldoen aan de voorschriften van dit reglement. Het bovengenoemde attest vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de deskundige of erkend technicus, die het onderzoek heeft uitgevoerd. De voorvermelde deskundige of erkend technicus ondertekent dit attest.

5.17.4.3. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse houders

Art. 5.17.4.3.1;

§1
De houders worden in of boven een inkuiping geplaatst teneinde brandverspreiding, bodem- of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit worden toegelaten.

Voor dubbelwandige houders, uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem geldt deze verplichting niet. Het lekdetectiesysteem voor nieuwe houders beantwoordt aan de overeenkomstige bepalingen van bijlage 5.17.3.

Art. 5.17.4.3.2.

§-3.
Voor de opslag van gevaarlijke vloeistoffen van groep 1 mondt de ontluchtingsleiding uit in de open lucht op ten minste 3 meter hoogte boven het maaiveld en op minstens 3 m van elke opening in een lokaal en de grenzen van de percelen van derden en wordt het luchttoevoer- en het luchtafvoersysteem afgesloten met een systeem dat vlamoverslag belet. De plaatsing van de monding van ontluchtingspijpen onder constructiegedeelten, zoals bijvoorbeeld dakoversteken, is verboden.

§4
De ontluchtingsleiding wordt gedimensioneerd zodat elke over- of onderdruk in de houder wordt voorkomen.

Alle nodige maatregelen worden getroffen om waterinfiltratie te vermijden via de ontluchtingsleiding.

Art. 5.17.4.3.3.

De houder wordt vervaardigd conform een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen erkend in de toepasselijke deeldomeinen, zoals vermeld in bijlage 5.17.2.

De controle op de bouw van een afzonderlijk gebouwde houder wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt ondertekend door voormelde deskundige.

De controle op de bouw van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototypekeuring per model en wordt uitgevoerd volgens bijlage 5.17.2. door een voormelde milieudeskundige. De exploitant beschikt voor elke in serie gebouwde houder over een verklaring van conformiteit rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Op elke houder wordt een kenplaat aangebracht rekening houdende met de bepalingen in bijlage 5.17.2.

Art. 5.17.4.3.4.

Vóór het plaatsen van de vaste houder wordt gecontroleerd of de houder en in voorkomend geval, de funderingen, de inkuiping, de afstandsregels en scheidingsafstanden, de piste, de KWS-afscheider of het opvangsysteem beantwoorden aan dit besluit. De exploitant verleent inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename.

Na de installatie, maar vóór de ingebruikname van de houder, wordt gecontroleerd of de houder, de leidingen en de toebehoren, het overvulwaarschuwingssysteem of het overvulbeveiligingssysteem en de brandbestrijdingsmiddelen en in voorkomend geval, de inkuiping, het lekdetectiesysteem, de KWS-afscheider of het opvangsysteem en de aanwezige voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie voldoen aan dit besluit.

Vermelde controles worden uitgevoerd onder toezicht van een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige of voor de opslag van gevaarlijke vloeistoffen van groep 2, bestemd voor de verwarming van gebouwen, van een erkend technicus.

Art. 5.17.4.3.12.

§ 1.
In de omgeving van tankenparken gelegen binnen een waterwingebied of een beschermingszone dienen op oordeelkundige wijze, in overleg met de lokale waterbedelingsmaatschappij en een MER deskundige erkend in de discipline water, deeldomein geohydrologie als vermeld in artikel 6, 1°, d), 4), van het VLAREL, waarnemingsbuizen (peilputten) aangebracht te worden aangaande de detectie van lekken onder gas- of vloeistofvorm buiten de opslaghouder.

Art. 5.17.4.3.16.

§ 1.
Ten minste om de drie jaar, zonder dat de periode tussen twee opeenvolgende onderzoeken veertig maanden mag overschrijden, worden de installaties aan een beperkt onderzoek onderworpen. Dit onderzoek omvat indien relevant:
1° de inzage in de geldende omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of
activiteit of de aanvraag van de omgevingsvergunning of aktename, in de verklaring van conformiteit, in het attest van ingebruikname, en in het vorige rapport of attest van het periodieke onderzoek. De exploitant verleent inzage van die documenten;
2° de controle op de doeltreffendheid en de goede werking van het systeem tegen overvulling en het lekdetectiesysteem;

Art. 5.17.4.3.17.

Naar aanleiding van de controle, vermeld in artikel 5.17.4.3.4., bij de ingebruikname of de periodieke onderzoeken, vermeld in artikel 5.17.4.3.16., stellen de deskundigen, erkend in de toepasselijke deeldomeinen, of de erkend technicus een attest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie al dan niet voldoen aan de voorschriften van dit reglement. Het bovengenoemde attest vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de deskundige of erkend technicus, die het onderzoek heeft uitgevoerd. De voorvermelde deskundige of erkend technicus ondertekent dit attest.

REFERENTIES

LNE, Laboratoire national de métrologie et d' essais (F)

T.Ü.V, Technischer Überwachungsverein (D)

KIWA, Testen, inspectie en certificering (TIC) (NL)

VITO, Vlaams instituut voor technologisch onderzoek – BBT studie inkuiping (B)

DIBt, Deutsches Institut für Bautechnik (D)

BBRI, Belgian Building Research Institute (B)

BENOR vzw, Vereniging voor het beheer van het merk BENOR (B)

RAT.con, Productcertificatie volgens ISO 17065 (B)

CPR, Construction Products Regulation (EU)

VLAREM II (hoofdstukken 5.6 en 5.17) en zijn bijlagen (B)